

VÍZIA SPRAVODLIVEJ SPOLOČNOSTI

Výklad

OBSAH

➤ Úvod	2
➤ Použité pojmy	2
➤ Stupnica hodnôt	4
➤ Cieľ	5
➤ Predpoklady	5
○ Komunikácia	6
○ Spolupráca	7
○ Empatia	9
➤ Základy	11
○ Svojbytnosť, Zvrchovanosť	12
○ Dejinná Spojitosť, Rodina, Vzdelávanie	13
○ Spravovanie Spoločnosti	19
○ Hospodárenie, Ekonomika	25
○ Zdravie, Spôsob Života	32
○ Bezpečnosť, Obrana	34
➤ Záver	35

Úvod

Desiatky rokov trpezlivo čakáme na stále sľubované lepšie časy a čoho sme sa dočkali? Vláda a prezident ponížili väčšinu národa. Snažia sa nás rozdeliť na zodpovedných a tých ostatných. Presne v duchu rozdeľuj a panuj. Keď sme pred 10 rokmi v podobnom Vyhlásení vyzvali vtedajších parazitov, aby opustili našu krajinu, ani sme netušili, že to rozkrádanie v porovnaní s terajším nasmerovaním našej vlasti do krachu bolo len slabým odvarom. Tých, ktorí koristnícky rozpredali a rozkradli dielo našich predkov, vystriedali iní, ktorí za judášky groš nivočia našu krajinu a my sa neveriaco prizeráme.

Nestačí urobiť nejaké čiastkové opatrenie, napríklad zmenu volebného systému alebo zavedenie priamej demokracie. Nestačí preto, lebo príčina súčasného stavu spočíva v hlbokom mravnom úpadku do ktorého sa dostala civilizácia na planéte Zem. Predovšetkým vládnuce elity sa prepadli do materialistického a koristníckeho spôsobu života. Na druhej strane prudký technologický rozvoj a s tým spojené šírenie informácií dáva podmienky na komplexný prerod spoločnosti. Prichádza nová epocha vývoja ľudskej spoločnosti a smer vývoja môže spieť ku premene spoločnosti na SPRAVODLIVÚ alebo aj na úplný zánik civilizácie.

Dospeli sme do doby, keď myšlienky a informácie sú zbraňou a preto vo svojom počínaní potrebujeme jasnú mravnú orientáciu, nemôžeme očakávať že niekto príde a spasí nás. Skrátka najvyšší čas vziať svoj osud do vlastných rúk a začať rozdelený národ zjednocovať okolo myšlienok ktoré stoja za to, aby sme sa pobili za spravodlivejší svet v ktorom budú mať naši potomkovia radosť žiť a tvoriť.

Začať môžeme podľa myšlienky antického filozofa Sokrata ktorá je uvedená ako motto na stránke <https://drzava-slovensko.sk/> :

„Tajomstvo zmeny nespočíva v boji s tým čo bolo, ale v budovaní toho čo bude“

Použité pojmy

ČLOVEK - ľudská bytosť ktorá dostala od Prírody/ Stvoriteľa Rozum, Vôľu a schopnosť Rozlišovať. Od svojich predkov má vrodene vlastnosti, ktoré sú potrebné pre rozvinutie osobnosti a psychiky „Ľudského typu“ (str.14).

DŔŽAVA (spoločenstvo Občín) - organizačný útvar pracujúci na princípoch ľudskosti a spravodlivosti, zaisťujúci zvrchovanosť územia a jeho obyvateľov.

KONCEPCIA SPOLOČNEJ BEZPEČNOSTI (ďalej KSB) – medziodvetvová sociologická (vedecká) štúdia kolektívu ruských autorov pojednávajúca o mechanizme fungovania zložitých sociálnych supersystémov.

KOPNÉ PRÁVO (ďalej KP) – samosprávny spôsob organizácie spoločnosti Slovenov

KULTÚRA - celý objem geneticky nezdedenej informácie odovzdávanej v spoločnosti z pokolenia na pokolenie. Kultúrou spoločenstva sú myslené – jazyk, súbor zákonov ktoré spoločenstvo prirodzene rešpektuje (Hodnoty, Cnosti), spoločenské vzťahy (Rodina, udržiavanie rodu) , spôsob spravovania spoločnosti, vedecké a umelecké diela ktoré príslušníci spoločenstva vytvorili.

LÁSKA (ľúbosť) – cit na úrovni nevedomia, ktorý nám velí nezištne konať dobro voči objektu Lásky.

MORÁLKA – systém pravidiel a noriem (dohoda), ktoré regulujú správanie ľudí, najmä ich vzájomné vzťahy

MRAVNOSŤ - Mravnosť je vzťahom medzi človekom a vesmírnym zákonom, mravnosť konania je overovaná Svedomím .

NÁROD - v behu dejín sformované, stabilné spoločenstvo ľudí, ktoré vzniklo na základe spoločného jazyka, územia, hospodárskeho života a charakteru prejavujúceho sa v spoločnej kultúre.

OBČINA – základný organizačný útvar spoločenstva ľudí tvoriacich Spravodlivú spoločnosť, žijúcich na určitom území, podieľajúcich sa o spoločné vlastníctvo a zabezpečujúcich základné životné potreby pre svojich členov.

OBČAN – slobodná bytosť, ktorá sa stane príslušníkom Občiny ak sa v Občine narodí, vstúpi do manželstva alebo je jej občianstvo Občinou ponúknuté a On/ Ona VEDOME tieto pravidlá prijme.

POSPOLITOSŤ (Vzájomnosť, Spolupatričnosť, Súdržnosť, Bratstvo) - sociálny útvar spočívajúci na kladných citových väzbách, charakteristický podobnými záujmami všetkých jej členov, ktorí spolupracujú v rámci celku

RODINA - otec, matka, deti, starí rodičia a vnuci

SLOVEN – Slovien, Slovän, staršie (pôvodné) verzie mena Slovan

STVORITEĽ - Najvyššia (najobjemnejšia) Informácia, genetický kód vesmíru, jeho existencia (jestvovanie, bytie) vyplýva z existencie a usporiadanosti Sveta.

SVEDOMIE – cit na úrovni nevedomia, ktorý velí Človeku žiť v súlade so zámerom Stvoriteľa.

ZÁMER STVORITEĽA – udržiavanie Rovnováhy vo Vesmíre a harmonický Rozvoj všetkých bytostí .

Stupnica hodnôt Spravodlivej Spoločnosti zostavená na základe univerzálnych (vesmírnych) princípov Majstra Jána Maliarika, vyjadrené číselne – vždy o rád vyššie.

Smerovanie na ceste k cieľu Spravodlivej Spoločnosti ukazuje Stupnica hodnôt - od najnižšej hodnoty ktorou je Hmota, po hodnotu najvyššiu, ktorou je vysoko Cnostná a Tvorivá Ľudská Bytosť – **ČLOVEK** (všetko Nižšie je určené pre rozvoj Vyššieho) :

1. *Hodnotový stupeň - **Hmota***, hmotný základ všetkých ďalších, vyšších hodnotových stupňov. Najmenej oživené prejavované „hmotno“, Zem ako matéria a ekvivalenty hmoty a energie.
2. *Hodnotový stupeň **Rastlinná forma*** života, rastlinnou vegetáciou oživená hmota.
3. *Hodnotový stupeň **Živočíšna ríša***, životom oživená hmota, zvieracia ríša od nižších foriem života k vyšším až po oživené ľudské telo.
4. *Hodnotový stupeň **Človek zvierací***, seba presadzovanie pre vlastný osobný prospech, úžitok, hodnota egoizmu.
5. *Hodnotový stupeň **Človek Vzdelaný***, vzdelanie – umelecké, vedecké, filozofické, objavovanie a do života zavádzanie zákona kauzality.
6. *Hodnotový stupeň **Obetavosť***, princíp osobnej angažovanosti a vkladu, obetavosti a práce jednotlivca na prospech celku, národa (kolektívu). Objavovanie spolunáležitosti, jednoty celku, vzájomnej závislosti.
7. *Hodnotový stupeň **Láska k Národu, Slovanstvu***, odovzdávanie osobných schopností na prospech, zjednotenie a povznesenie Slovanstva (inde zjednotenie a povznesenie iných národných skupín).
-----Duchovné stupne Človek
8. *Hodnotový stupeň **Pestovanie cností***, seba výchova v cnostiach. Chudoba resp. Štedrosť – vzdanie sa závislosti v prejavovaní. Pokora. Trpezlivosť.
9. *Hodnotový stupeň **Láska k Ľudstvu***, odovzdávanie osobných schopností na prospech, zjednotenie a povznesenie ľudstva. Humanizmus.
-----Duchovné stupne Svätec
10. *Hodnotový stupeň **Dokonalá mravná čistota***
11. *Hodnotový stupeň **Dokonalá pravda***, pravdivosť, spravodlivosť
12. *Hodnotový stupeň **Dokonalá Láska***, Dobrota, Súcit, Milosrdnosť.
13. *Hodnotové stupne po ľudsky ťažko dostupné, predsa však jestvujúce (vše-otcovská Láska, Svätosť, Blaženosť, TÍCHO, POKOJ, **DOKONALOSŤ**)*

VÝKLAD CIEĽA, PREDPOKLADOV A ZÁKLADOV

Cieľ:

Cieľom snaženia je dosiahnuť Spravodlivú ľudskú spoločnosť, ktorá vytvorí pre každého človeka podmienky na rozvoj jemu, Prírodou/ Stvoriteľom daných vrodených schopností.

Pre dosiahnutie tohto Cieľa je potrebné získať dostatočný počet spoluobčanov, pričom platí že dôležitejšie ako množstvo je úroveň Poznania, Vôle a Mravnej vyspelosti každého zúčastneného na tomto procese.

Spravodlivou spoločnosťou je myslená duchovne vyspelá, slobodná, právne a sociálne spravodlivá spoločnosť bez vykorisťovania človeka človekom, ktorá vytvorí predpoklady pre primeraný materiálny blahobyť, tvorivú sebarealizáciu, neobmedzený duchovný rozvoj, založená na ľudskej dôstojnosti a mravnosti, vzájomnej spolupráci, spolupatričnosti a solidarite.

Základným motívom a zmyslom žitia je nachádzanie šťastia človeka v práci pre spoločné dobro, kedy je hodnota človeka odvodzovaná od jeho schopnosti tvoriť a dávať, nie od toho koľko vlastní, nie aký je bohatý materiálne, ale aký je bohatý duchovne. Materiálne zabezpečenie má byť dostupné každému v miere, ktorá garantuje všetky jeho sociálne istoty, aby sa mohol vzdelávať a tvorivo rozvíjať.

Prechod na Spravodlivú spoločnosť sa uskutoční počas generácií v mierovej spolupráci slobodných ľudských spoločenstiev za súčasnej hlbokkej duchovnej obrody ľudstva na spoločnosť riadenú SVEDOMÍM.

PREDPOKLADY – Mravné Princípy:

Princípy prinášajú do nášho chápania jednotu pojmov a cennú rovnováhu pre jednotlivca aj pre spoločnosť. Životné okolnosti prinášajú vychýlenie spoločnosti z rovnovážneho stavu a dobré princípy nám pomáhajú dostať sa späť do optimálneho bodu rovnováhy. Nie je to strnulosť ani jednorazový čin, jedná sa o proces, neustály pohyb a hľadanie harmónie. (Tento princíp nazývaný *dynamickou stabilitou* radí Prof. Staněk ku tzv. *bezpečnostným protokolom vesmíru*.)

Mravné Princípy poskytujú v živote Ľudstva smerníky myslenia a konania. V každodennom živote máme uplatňovať našu schopnosť Rozlišovať DOBRO a ZLO a na základe rozlíšenia sa Rozhodovať. Ak nekonáme Mravne, ozve sa naše Svedomie a ovládne nás Hanba. Mravné princípy sa prejavujú vo všetkých oblastiach nášho života, bez princípov vzniknú nejasnosti a rozpory. Je dobré si uvedomiť, čo nastane keď ten ktorý princíp uplatňovať nebudeme.

Ak sa zamyslíme aké hodnoty a princípy vládnu súčasnému tzv. „rozvinutému“ západnému svetu, tak tieto sa koncentrujú na jediný princíp – ZISK. Za ním sa skrývajú všetky necnosti, bezhraničné koristenie a neobmedzená voľnosť v bohatnutí ale nie Sloboda so Zodpovednosťou.

V ďalšom predkladáme tri princípy ktoré stoja za každou jednou vetou , ktorá sa nachádza v ďalšej časti vízie Spravodlivej spoločnosti.

KOMUNIKÁCIA – Výmena informácií, Dorozumenie

Slobodná výmena pravdivých a úplných informácií umožňuje každému človeku zabezpečiť si životné potreby a plnohodnotne sa podieľať na spoločenskom živote.

Život ľudskej spoločnosti je závislý od vzájomnej výmeny informácií. Ide o Otvorenosť, Viditeľnosť a Prístupnosť k informáciám zo všetkých oblastí spoločenského života. Keď sú ľudia pravdivo informovaní , môžu sa účinne podieľať na správe vecí verejných. Pravdivé informácie vzbudzujú dôveru v spravodlivosť, ľudia sú aktívni a pre spoločnosť s radosťou tvoria a na druhej strane môžu spravodlivo užívať spoločne nadobudnuté statky. Môžeme to nazvať hrou s otvorenými kartami . Pri tejto hre sa nehra o to KTO vyhrá , ale hrá sa pre to aby sme hrali všetci, teda všetci žili a zúčastnili sa svojimi možnosťami a schopnosťami života na tejto planéte.

Pravdu - pravdivosť – spravodlivosť kladie Majster Ján Maliarik na veľmi vysokú úroveň cností duchovne vyspelého človeka dokonca ju radí k hodnotovým stupňom svätcov. Princíp pravdy považuje za nutnú podmienku vytvorenia Spravodlivej spoločnosti , v jeho ponímaní pri vytvorení Celo-Zemského Univerzálneho štátu.

Človek ktorý vo verejnosti klame preukazuje, že nemá dostatočnú úroveň mravnosti na to aby zastával verejnú funkciu, aby mu mohli ľudia zveriť svoju dôveru .

Stav do ktorého sa dostala súčasná spoločnosť je dôsledkom systematického oddelovania ľudí v snahe zabrániť vzájomnej komunikácii pod heslom *Rozdeľuj a panuj*. Súčasné masovokomunikačné prostriedky neslúžia na šírenie pravdivých informácií ale práve naopak na indoktrináciu spoločnosti v záujme ovládania a manipulácie. Žijeme v panelákoch, sme „spoľahlivo“ izolovaní, nepoznáme suseda, a už vôbec nie jeho názory a potreby. Bohužiaľ na vidieku nie je situácia lepšia, rozdeľujú nás nezmyselné televízne seriály, ktoré sú vytvárané práve s týmto účelom. Ďalekou minulosťou je posedenie pred domom na lavičke pri ktorom si v pokoji objasníme naše potreby a hľadáme spoločné riešenia. Stretnutie „štamgastov“ v krčme pri pive sa nedá nazvať stretávaním a komunikáciou akú by ľudské spoločenstvo potrebovalo. Preto je pri tvorení spravodlivej spoločnosti potrebné uvažovať so systémovými riešeniami kde stretávanie ľudí nebude náhodné ale budú pre to vytvorené vhodné podmienky. Napríklad v bytových domoch máme na mysli spoločné priestory kde sa môžu konať zasadnutia zástupcov rodín a kde vždy nájdete spriaznenú dušu s ktorou sa dá porozprávať, prípadne nájsť pomoc alebo podporu. Taktiež spoločné dvory a átriá kde sa už od mala stretávajú deti pri hrách a rodičia pri debatách. Podobne je potrebné vytvoriť podmienky na pracoviskách aby bolo možné naplno uplatniť princípy tzv. „ekonomickej demokracie“, účasti pracujúcich na riadení, rozvoji a tiež rozdeľovaní vytvorených statkov.

Princíp Komunikácie určuje vzťah Človeka k iným ľuďom a skupinám.

SPOLUPRÁCA – Pospolitosť, Vzájomnosť, Bratstvo

Zväzok jednotlivcov so spoločnou vôľou, zámerom a spolupatričnosťou. Rovnováha osobných a spoločných záujmov.

Na začiatok si pomôžeme citátom zo Štúrovej úvahy „Pospolitosť a jednotlivosť: Pospolitosť je jednota tých, ktorí k dačomu jednému patria, k jednému sa priznávajú, jedno pred sebou majú, je teda zväzok jednotlivostí, osôb jednotných“, ... pospolitosť má jednu vôľu, jedno túženie.

Ľudovít Štúr nám zanechal odkaz: „... Preto nech neprejde jediný deň bez toho, aby ste vy, Slovania a synovia týchto kmeňov nevykonali nejaký dobrý skutok pre svoj kmeň, obraňujte jeho právo, vzdelávajte ho a nestaňte sa nikdy služobníkmi jeho cudzích vládcov“.

Princíp pospolitosti je tak dôležitý, že by sme podľa neho mohli nazvať budúcu spravodlivú spoločnosť ako *pospolitú* alebo *pospolnú*. Všeobecne známa je spoločnosť prvotnospolná, keď v záujme prežitia v primitívnych podmienkach museli ľudia obetovať svoje záujmy v prospech celku. Teraz je iná situácia. V rozvinutej, vyspelejšej spoločnosti už nie je potrebné obetovať jednotlivca, je to otázka pravidiel, dohody a dobrej vôle dohodnúť sa. *Princíp Pospolitosti tiež znamená to, že konanie jednotlivca nespôsobí ujmu spoločnosti a konanie v záujme spoločnosti bude také, že žiadny jednotlivec ho nepocíti ako ujmu.*

Tento problém sa rieši v Kopnom práve (viac pri Zásadách spravovania spoločnosti) tak, že ku vzniknutému problému je predložený návrh na riešenie. Návrh je za okrúhlym stolom vysvetlený. Ak sú námietky a niekto má návrh lepšie tak ho predloží a diskutuje sa o jeho návrhu a prijatý je ten. Námietky bez predloženia lepšieho návrhu sa neberú do úvahy. Tak je vždy možno dospieť k výsledku. Ešte je dôležité sa k návrhu vyjadriť na mieste kde sa o ňom rokuje a pokiaľ tam nie sú vyslovené námietky, už neexistuje morálne právo prijaté riešenie napádať alebo kritizovať.

Ukázať sa to dá na príklade vodovodu pre obec. Odborníci predložia návrh ktorý je technicky správny a finančne vyhovujúci. Občan XY vznesie námietku že nesúhlasí, lebo trasa vodovodu zasahuje do jeho záhrady čo mu obmedzuje možnosti užívania a navrhne inú trasu, ktorá je ale finančne náročnejšia s čím nesúhlasia iní občania. Príde tretí návrh ktorý podporí pôvodné riešenie trasy s tým, že občan XY dostane do užívania od občiny iné vhodné miesto, ktoré mu vynahradí vzniknuté obmedzenia. S týmto návrhom už súhlasia všetci.

Princíp pospolitosti rieši aj problematiku či má byť spoločnosť hierarchická alebo prirodzená. Ako je ukázané na prílohe č.1 v prípade samosprávy sa nejedná o hierarchiu ale spoluprácu jednotlivých úrovní samosprávy. Vybraní zástupcovia za územné celky predovšetkým prenášajú požiadavky a potreby občanov smerom k výkonným zložkám samospráva a spätne informujú občanov o ich riešení.

Vo výkonných zložkách samosprávy podobne ako je to armáde, je hierarchia z dôvodu efektívnosti ale aj preberania zodpovednosti potrebná.

V KSB sa trochu nadnesene uvádza, že výchova a vzdelávanie širokých vrstiev by malo byť v takej kvalite, že aj kuchárka by mala vedieť riadiť štát. Stáva sa to, jednoduchí ľudia ktorí sa prirodzene orientujú v spoločenských otázkach a sú primerane mravní, by mnohé veci robili lepšie a čestnejšie ako súčasní skorumpovaní politici. Pri takýchto ľuďoch hierarchiu naozaj nepotrebujeme, pretože platí stalinská zásada „*Kádre riešia všetko !*“.

Príklad – mnohí sme videli film natočený podľa skutočnej udalosti z veľkej vlasteneckej vojny. Volá sa „Panfilovci - 28 hrdinov“. Je o jednotke vojakov, ktorí pod Moskvou už nemali kam ustúpiť a dokázali zastaviť nemeckú tankovú brigádu. Tam bol každý člen čaty nie vojak ale maršal. Každý vedel čo má robiť pre úspešný výsledok aj bez príkazov.

Kým takýchto ľudí nemáme vychovaných tak si potrebujeme pomôcť aj hierarchiou, keď ten konceptuálne alebo odborne zdatnejší vedie tých čo chápu menej alebo ich poznanie nie je dostatočné. Jedná sa hlavne o ekonomickú oblasť a armádu. Je to otázka postupných krokov . Zatiaľ nemáme svätcov ktorí budú robiť bez mzdy len z čistej lásky k spoločnosti lebo aj ich rodiny potrebujú ješť. Takže potrebujeme mať veľmi dobrý systém výberu kvalifikovaných a zodpovedných ľudí. Tomu sú venované zásady samosprávy.

Ďalšou dôležitou súčasťou pospolitosti je samotná *Vzájomnosť* a toto je tiež z jednou zo zásad Kopného Práva. Ak sa niekomu deje nespravodlivosť, je našou morálnou povinnosťou v zmysle prijatých pravidiel a mravným záväzkom v zmysle duchovného princípu proti tejto nespravodlivosti zasiahnuť (podľa svojich schopností a možností), inak sa stávame spoluvinníkmi nespravodlivosti.

Princíp Spolupráce odráža Rovnosť práv a záväzkov v zmysle dohodnutých pravidiel.

PRÁVA - Rodíme sa ako slobodné bytosti a máme právo slobodne rozvíjať naše vrodené schopnosti. Pri narodení nič nemáme a nič nevieme a bez ohľadu na to kde a komu sme sa narodili máme právo ale aj úlohu rozvíjať svoje talenty.

Získaním *Občianstva* – *príslušnosti k Občine* sú naše práva zaručované zdrojovou silou Občiny a Džavy (pozri zásadu Zvrchovanosti) v zmysle dohodnutých pravidiel. K tomu patrí:

- Právo na bývanie
- Právo na ochranu
- Právo na zdravotnú starostlivosť
- Právo na vzdelanie
- Právo primerane sa podieľať na spoločne vytvorených statkoch, a užívať vymoženosti na ktorých tvorbe sme spolupracovali
- Máme právo na sociálne zabezpečenie pokiaľ to nedokážeme sami alebo s pomocou rodiny
- právo byť pravdivo informovaný o vonkajších okolnostiach aby sme mohli na základe nich správne konať

Obyvateľovi Občiny ktorý nenadobudol Občianstvo prináležia prirodzené základné ľudské práva.

ZÁVÄZKY – sme zaviazaní dodržiavať pravidlá na ktorých sme sa dohodli. K tomu patrí:

- Pracovať pre pospolitosť podľa svojich schopností
- Starat' sa o vlastnú rodinu a vychovávať nové generácie
- Ochraňovať a brániť pospolitosť
- Byť čestný a pravdivý
- Podieľať sa podľa svojich možností na správe vecí verejných

Nie každý je schopný podieľať sa na správe vecí verejných alebo mu pre takúto činnosť chýba motivácia. Tento stav je v spoločnosti prirodzený, o čom sa môžeme dozvedieť z indických véd, ktoré pri výklade prirodzených vesmírnych zákonov zaraďujú ľudí do skupín ktoré nazývajú *Varnami*.

Najväčšia skupina, tvorí ju až 90% obyvateľstva (orientačne) sú tzv. *šudrovia*. 90% obyvateľstva potrebuje aby bolo o nich postarané; títo pracujú, venujú sa svojim rodinám a rozvíjajú svoje Prirodzené schopnosti. Sú to roľníci, remeselníci, liečitelia, umelci atď.

Ďalšia skupina - 9% obyvateľstva zabezpečuje pre seba a všetkých ostatných životné potreby, volajú ich *vajšiovia*; sú to organizátori, obchodníci a pod.

Celkom malá skupina 0,9% obyvateľstva sa stará o bezpečnosť a ochranu spoločných statkov – volajú ich *kšatriovia*. Sú to vedúce osobnosti spoločnosti.

Posledná Varna - 0,1% obyvateľstva, volajú ich *brahmana*, sú myslitelia, filozofi, učitelia, kňazi.

Varny sa zobrazujú vo forme pyramídy ale v skutočnosti to nie je hierarchia. Všetci sa navzájom potrebujú, ide o spoluprácu. Brahmana iným nerozkazuje ale im pomáha a učí ich ak to chcú. Je to jeden organizmus ktorý názorne prirovnávajú k ľudskému telu keď hovoria že šudrovia sú silné nohy – základ spoločnosti, vajšiovia bruchom ktoré spoločnosť vyživuje, kšatriovia pažami ktoré spoločnosť chránia a brahmani hlavou, ktorá radí.

Princíp Spolupráce je princíp Bratstva a určuje vzťah Človeka k Pospolitosti

EMPATIA, Porozumenie, Súcit, Milosrdnosť

Duchovný princíp spolucítania s ostatnými bytosťami, Sloboda v Zodpovednosti, rozlíšenie a konanie podľa SVEDOMIA.

V dejinách ľudskej civilizácie sa vyskytovali rôzne filozofické smery. Tieto sa premietali do náboženstiev ktoré ľudí usmerňovali a vytvorili si prostriedky riadenia a ovládania. Spoločnosť sa začala deliť na ELITU a DAV. V západných spoločnostiach to viedlo k prepadnutiu *mamonárstvu a chamtivoti*, k tzv. *chthonizmu*. Vznikali liberálne filozofie ktoré kladú osobné záujmy jednotlivca na prvé miesto pred potreby spoločnosti. Tie pod vlajkou slobody vedú k egoizmu a presadzovaniu zištných záujmov. Nejedná sa však o SLOBODU ale o *voľnosť bez zodpovednosti*. V konečnom dôsledku to doviedlo civilizáciu k súčasnému úpadku mravnosti ktorý spôsobuje nie „len“ do neba volajúcu nespravodlivosť ale hrozí úplným zánikom civilizácie.

Z hľadiska mravnosti sú na tom lepšie spoločnosti založené na východných filozofiách napr. konfuciánstve, ktoré uprednostňujú potreby komunity pred potrebami a slobodou jednotlivca ale tiež nevedú k spravodlivej spoločnosti.

Duchovný princíp tu predkladaný nám odkázal slovenský duchovný veľikán, Majster Ján Maliarik. Tento duchovný princíp je založený na, filozofii jednoty materiálnych, duševných a duchovných hodnôt a z toho vyplývajúcej výchove k Mravnosti.

*Z uvedených filozofických predpokladov vyplýva ponímanie **Trojjedinnosti** bytia :*

TELO - Fyzická úroveň : hrubo hmotné telo, stavba tela

Éterická úroveň - fyziologické procesy

DUŠA - Astrálna úroveň, pudové telo - poznávacie zmysly (zrak, hmat ...), vykonávacie zmysly (pohyb, reč, ...) a vlastnosti mozgu - vedomosti, praktické myslenie, pamäť, predstavivosť, tvorivosť

DUCH - Abstraktné - vedomé myslenie, Svedomie, Cnosti, Seba-Uvedomenie

Vznikajú aj nové filozofie a sociologické štúdie, kolektív ruských autorov – vedcov viedla otázka: „Prečo sa ľudia v Rusku kde je všetko majú zle a na západe kde nič nie sa majú dobre“ k napísaniu sociologickej štúdie „Mŕtva voda“, časťou ktorej je aj tzv. „Dostatočne všeobecná teória riadenia“. K týmto základným dvom dielam vznikla séria ďalších (doteraz asi 70 kníh a prác), pod súhrnným názvom Koncepcia spoločnej bezpečnosti. V týchto dielach sa vysvetľuje vývoj ľudských spoločností od dávnoveku a tiež mechanizmus ako došlo k vytvoreniu tzv. Davo-elitárskej spoločnosti. KSB definuje pojmy tak, aby ich bolo možné použiť vo všetkých oblastiach ľudskej spoločnosti a dáva metodológiu postupu pri budovaní Pospolitej, v KSB nazývanej Súbornej spoločnosti.

Filozofia KSB vyjadruje vesmírnu realitu založenú na troch zložkách Vesmírnej jednoty:

MATÉRIA – INFORMÁCIA - MIERA.

MATÉRIA – objektívna stavebná častica Vesmíru prejavujúca sa silovým pôsobením jej jednotlivých častí. Hmota vo všetkých skupenstvách, plazma, vákuum. Energia vo všetkých formách vrátane silových polí.

INFORMÁCIA – (obraz, DUCH) myšlienka vyjadrená slovne, obrazom, alebo viazaná na materiálny nosič. Informácia nie je viazaná (závislá) na kvalite ani množstve hmoty ktorá ju prenáša ale bez nej ju nevieme prijímať ani odovzdávať.

MIERA - číselná určenosť ; množstevná a poradová, jednorozmerná i mnohorozmerná; súmeriteľnosť objektov. „Miera je vo Všetkom a Všetko je v Miere“.

Miera vo vzťahu k Matérii predstavuje Matricu jej možných stavov, môže byť Statická - rozmer fyzikálnej veličiny (meter, kilogram, sekunda...) alebo Priestorová - usporiadanie matérie.

Miera vo vzťahu k Informácii predstavuje spôsob jej kódovania - napríklad matematický kód (matrica, QR kód , dekodér analógového alebo číslicového záznamu).

Poznámka: Osobitný vzťah Miery k Informácii je v prípade Rozlíšenia, keď nepredstavuje číselnú určenosť ale pomeranie: dobrý - zlý, viac – menej, alebo smer nárast – pokles, vpravo – vľavo.

Informácia vo vzťahu k Matérii vyjadruje princíp Premeny a Tvorivosti.

Duchovný princíp ukazuje zmysel nášho bytia, za ktorý považujeme trvalé zlepšovanie našich ľudských kvalít a kvalít spoločenského života

Zmysel života môžeme chápať aj ako Zámer Stvoriteľa pri napĺňaní ktorého nás vedie SVEDOMIE. Ak sme uhlí zo správnej cesty, v cnostnom človeku sa prejaví iná emócia a to HANBA (upadli sme do „Božieho dopustenia“)

Duchovný princíp je SLOBODA v tvorení. Pri tvorení materiálnych statkov máme limity napr. nedostatok surovín, energie ale pri tvorení v duchovnej oblasti tieto limity nemáme. Nikdy sa nedá povedať že sme dosť vzdelaní, dosť štedrý, pokorný, trpezlivý – v tejto oblasti máme neobmedzené možnosti rozvoja.

Duchovný princíp je princíp Slobody a určuje vzťah Človeka k zákonom Vesmíru.

Opísali sme tri princípy ktoré na seba nadväzujú, dopĺňajú sa a dá sa povedať že sú trojjediné. Nemôžeme ani jeden vynechať. Tieto tri princípy boli súčasťou francúzskeho osvietenstva vyjadrené heslom SLOBODA – ROVNOSŤ – BRATSTVO. Vo francúzskej revolúcii sa ešte nepodarilo vytvoriť spravodlivú spoločnosť – skončilo to Napoleonom. Treba povedať že spoločnosť bola nevedomá, konceptuálne nezrelá. Dnes síce ešte tiež nemáme nič vyhraté ale naše Poznanie je širšie a hlavne prichádzame do novej epochy ľudstva.

ZÁKLADY – Pravidlá spolužitia:

Základy majú štruktúru podľa KSB, odpovedajúcu Šiestim prioritám riadenia sociálnych supersystémov. Priority majú v KSB negatívne vymedzenie, keď sa takto vysvetľuje princíp parazitovania vládncích elít pri získavaní zdrojov a lacných pracovných síl. Naopak pri Základoch Spravodlivej spoločnosti dávajú návod na konštruktívne a komplexné riešenie potrieb a problémov spoločnosti.

Priority podľa KSB

Úroveň konceptuálna

Chronologická

Faktologická/ Ideologická

Ekonomická

Poškodzovanie zdravia/ Drogy

Zbrane / Vojny

Základy Spravodlivej Spoločnosti

- Svojbytnosť a Zvrchovanosť

- Dejinná spojitosť, rodina, výchova

- Samosprávny spôsob Spolužitia, pospolitosť

- Hospodárenie, zabezpečovanie životných potrieb

- Ochrana zdravia, zdravý spôsob života

- Bezpečnosť a ochrana

V našom prípade šiesta úroveň - Bezpečnosť - nadväzuje a úzko súvisí s prvou úrovňou – Zvrchovanosťou. Lepšie by bolo uložiť Základy vedľa seba alebo do kruhu, lebo všetky sú rovnako dôležité pre život spoločnosti a všetky navzájom súvisia. Pomôžeme si ešte inak. Poznáme prastarý sloviensky znak – Perúnovu hviezdu (na titulnej strane). Ľudia si Perúnovou hviezdou zdobili príbytky, odevy aj šperky. Má šesť lúčov a môže mať aj krúžok v strede. Povedzme, že do stredu umiestnime Človeka ako cnostnú ľudskú bytosť a do jednotlivých lúpeňov okolo môže umiestniť našich šesť hesiel, z ktorých každé predstavuje jeden zo základov Spravodlivej spoločnosti.

SVOJBYTNOSŤ A ZVRCHOVANOSŤ

Človek má, jemu vlastné jedinečné danosti a schopnosti, ktoré môže slobodne rozvíjať len v spoločnosti rovnako slobodných ľudí.

Vytvára spoločenstvo ktoré má vlastné územie, toto samostatne spravuje, trvale rozvíja a dokáže obrániť.

Vytvára spoločnosť, ktorá sa dokáže uživiť a vychovávať zdravé generácie.

Spoločne sa stará a využíva pôdu, vodu a ostatné prírodné zdroje nachádzajúce sa na obývanom území.

Zriaďuje vlastné prostriedky výmeny tovarov a služieb.

Pre zaistenie bezpečia a uspokojivého života obyvateľov sa spája do vyšších spoločenstiev na princípoch rovnosti a spolupráce.

SVOJBYTNOSŤ ako jedinečnosť a neopakovateľnosť - národa či už etnického alebo politického (čiže zloženého z viacerých etnických národov). Takže Svojbytnosť chápeme ako kultúrny prínos do kultúry rodiny národov. Znamená to že sa ako komunita vyznačujeme určitými vlastnosťami a schopnosťami. Takto sa vieme odlíšiť a túto odlišnosť ako kultúrnu hodnotu aj uchovať v rámci generácií.

ZVRCHOVANOSŤ – znamená, že určité spoločenstvo žije na danom území, má vlastnú Svojbytnosť, dokáže sa obnovovať, samostatne organizovať, spravovať a ubrániť.

Je namieste otázka čo svojbytný národ (etnický a politický) potrebuje na dosiahnutie a udržanie Zvrchovanosti, to znamená naplnenie všetkých šiestich zásad ktoré sú menované vyššie.

Tak predovšetkým je na to potrebná zdrojová sila ktorá znamená, že obýva (vlastní) určité územie na ktorom sa spoločenstvo dokáže uživiť a zaistiť základné zdroje ako voda, pôda a prírodné bohatstvo na výrobu energie a životných potrieb.

Ďalej toto územie, obyvateľstvo a spravované zdroje ochrániť. Takže schopnosť vytvoriť dostatočne silnú armádu, vyzbrojiť a vycvičiť ju.

Schopnosť v dostatočnej miere obnovovať vlastné obyvateľstvo a schopnosť výchovy nových generácií bez zásahu cudzích mocností.

Schopnosť sa samostatne spravovať tak, aby malo obyvateľstvo zaistené potreby a podľa možnosti aj bolo spokojné s úrovňou života. V súčasnosti sa tým myslí politický systém.

V KSB sa hovorí že na dostatočné naplnenie všetkých šesť zásad je potrebné spoločenstvo aspoň 10 mil. obyvateľov. Ako vždy záleží na kvalite riadenia a spravovania spoločnosti. Vidíme, že niektoré africké a ázijské zeme ktoré majú aj 50 mil. obyvateľov a zvrchovanosť nevedia získať prípadne udržať. Naopak pospolitosť s dobrým vzdelávaním a hlavne duchovnou vyspelosťou obyvateľstva môže mať aj menej obyvateľov pre udržanie zvrchovanosti. Napríklad Švajčiarsko alebo Izrael.

Ak Spoločenstvo nevie naplniť všetkých šesť zásad, musí hľadať spojencov, ktorí si navzájom vypomôžu. Niekedy sa hovorí, že dobrý sused je viac ako vlastný brat. Platí to aj pri spoločenstve národov. Napríklad po vojne si dokázali usporiadať vzťahy Nemci s Francúzmi ako je to teraz už je iná vec. Na druhej strane vidíme neustále pestovanie nenávisti v národoch, samozrejme s jasným zámerom si podmaniť jedných aj druhých. Británia to robí už mnoho storočí. Vidíme to na pestovaní nenávisti u Ukrajincov bratom voči Rusom.

Pre udržanie zvrchovanosti je rozhodujúca duchovná sila a mravnosť spoločenstva, zvrchovanosť musí každý nosiť v srdci. Osobitne to platí pre spoločenstvo, ktoré je na hranici zdrojovej sily, preto je potrebné pestovať a trvale šíriť patričné povedomie - tzv. *Mentálnu Zvrchovanosť*. Zvrchovanosť je podmienkou vybudovania Spravodlivej spoločnosti a týka sa to výchovy, kultúry ale aj každodenného života spoločnosti.

Pokiaľ nám naše zdroje a sily na plnú zvrchovanosť nestačia, musíme si hľadať spojencov. Majster Ján Maliarik videl riešenie v Únii Slovensko – Poľsko – Českej ako v spoločenstve slovanských národov ktoré majú blízky jazyk, kultúru a v podstate aj náboženstvo. Poradie národov ktoré v názve Únie uviedol, má presné zdôvodnenie a to nie počtom, materiálnym vybavením alebo silou armád ale jednoznačne *duchovnou vyspelosťou*. Slovenskému národu prikladal L. Štúr aj iní Slovanskí dejatelia osobitné poslanie ktoré sa prejaví v budúcnosti.

Pri hľadaní spojencov netreba zabúdať na národ Maďarský ktorý Majster Maliarik videl v jeho čase (koniec 19. a začiatok 20 storočia) značne kriticky. Dnes vieme čo sa preukázalo genetickým výskumom, že väčšina (70% obyvateľstva) súčasného Maďarska patrí do genetickej skupiny R1A čo sú pôvodní čiže Slovanskí/ Slovienski obyvatelia Karpatskej kotliny žijúci tu už po tisíce rokov. Viac sa dá dočítať v knihe Oskára Cvengroša, ktorá je uvedená v Zdrojoch. Dá sa predpokladať že nadíde čas, kedy sa spoločne prihlásime ku svojim skutočným predkom.

DEJINNÁ SPOJITOSŤ, Identita, Rodina, Vzdelávanie

Obyvatelia Slovenska – Sloveni a ich Slovenskí predkovia žijú na území Karpatskej kotliny ako jeho pôvodní obyvatelia už tisíce rokov.

Na základe archeologických nálezov je preukázaný vysoký stupeň civilizácie pôvodného obyvateľstva prejavujúci sa už pred súčasným letopočtom stavbou osídlení, spracovaním keramiky a kovov z miestnych nálezísk.

Pôvodní obyvatelia boli prvými zakladateľmi štátnych útvarov na území strednej Európy.

Dejiny Uhorska sú dejinami Slovenov.

Základom spoločnosti a zárukou prežitia národa je rodina, ktorú tvoria otec, matka, deti, starí rodičia a vnuci . Spoločnosť podporuje prirodzené princípy rodinného života, súdržnosť, vzájomnú pomoc, úctu k starším, zodpovednosť rodičov za deti a zodpovednosť dospelých detí za rodičov.

Vzdelanie je celospoločenská hodnota, preto je vzdelávanie zabezpečované na náklady spoločnosti a to od základného vzdelania až po univerzity.

Národy slovanské/ slovenské sú od nepamäti slobodné, nepokorené otroctvom a schopné vlastnej správy, duchovného a fyzického rozvoja každého člena. Treba si preto čtiť vlastných predkov a ich hrdinné zápasy o uchovanie našich rodov a národov až do súčasnosti. Vlastné dejiny je treba neustále skúmať, objasňovať jednotlivé dejinné skutočnosti, vyzdvihovať osobnosti národného života, tvorivé činy našich predkov vo všetkých oblastiach života doma i vo svete. S pravdivými dejinami oboznamovať hlavne vyrastajúcu generáciu, budovať v nej vlastenectvo a občiansku zodpovednosť, pestovať národné tradície.

Hovorí sa, že reprezentačné zápasy športovcov nevyhrávajú tréneri ale učitelia na základnej škole. Tam sa musí žiak dozvedieť odkiaľ jeho rod a národ pochádza, aké má korene, poznať slávnych predkov. Bohužiaľ posledných 300 rokov ako existuje tzv. moderné školstvo naše mladé generácie akosi vždy vychovávali cudzí učitelia. Sú mnohé poznatky a záznamy o tom ako najmä v časoch krutej maďarizácie Slovenského národa učitelia vtĺkali do hláv školákov že národ Slovenský sú len sluhovia, paholci a nikdy nič iné ani nebudú. Ak chceli naši rodáci niečo znamenať či už v kultúre, vede alebo športe, museli sa prezentovať ako Maďari alebo Nemci. Takýto prístup už v dnešnej dobe nemôžeme prijať. Alebo tie povedačky že sme národ holubičí. Slováci sa mnohokrát dokázali so zbraňou v ruke obrániť proti cudzím uchvatiteľom. Nakoniec aj na očkovaní sa ukázalo, že sme jednou z najmenej preočkovaných krajín a pri tom vláda za očkovanie platila. Podobná nepravdivá propaganda sa týka alkoholizmu slovienskych národov, akoby ich prirodzenej charakteristiky. Pri tom sa vie, že najmä vrchnosť svetská aj cirkevná doslova nútili zúbožený ľud k užívaniu alkoholu.

Za socializmu, keď bola umožnená výchova k vlastenectvu, bola ideologicky prebíjaná tzv. internacionalizmom. Mnohé skutočnosti a počiny slávnych krajanov boli zamlčované, pretože sa nehodili do oficiálnej propagandy. Ale napríklad Maďari si aj za socializmu vedeli vydoberať svoje a aj slovenských rodákov prehlasovali za Maďarov. Napríklad Franz List ktorý po maďarsky ani nevedel, Lajos Kossuth alias Ľudovít Košút, alebo najväčší maďarský básnik Sándor Petőfi alias Štefan Petrovič. Takýchto príkladov by sa dalo nájsť aj vo vede a spoločenskom živote na desiatky, možno na stovky.

Našou najväčšou slabinou a určite aj chybou je, že naše dejiny vždy písali cudzí tzv. „historici“. Bohužiaľ je to tak dodnes. Objavujú sa síce amatérski skúmatelia dejín a prichádzajú k veľmi zaujímavým poznatkom a záverom, bohužiaľ tzv. oficiálna alebo tiež

hlavno-prúdová veda tie poznatky nie že nevyužíva ale ich priamo potláča, napáda a snaží týchto dobrovoľných obetavých vlastencov všelijako znemožniť.

Pre naplnenie zásady nepretržitosti vývoja je potrebná predovšetkým starostlivosť o mladú generáciu. Začína to budovaním zázemia v rodinách, podpora rodín s deťmi. V tomto prípade nám môže ísť príkladom socializmus. Pamätáme si na podnikové byty pre mladé rodiny, novomanželské pôžičky, nakoniec aj rodinné rekreácie a letné tábory pre deti. Dnes sa to všetko zavrholo ako nepotrebné, ako prežitky socializmu. Potrebovali by sme sa vrátiť k dobrým veciam, stačilo by odstrániť ideológiu.

Vzdelanie je celospoločenská hodnota. Spoločnosť ktorá nevynakladá prostriedky na vzdelávanie svojho obyvateľstva nutne skôr či neskôr pohorí. Otázka úplného alebo čiastočného financovania je otázka postupných krokov. Ak chce niekto v súčasnosti špeciálne vzdelanie ktoré mu bude slúžiť na podnikanie, môže si priplatiť. Ale aj to by malo v budúcnosti odpadnúť, lebo aj samotné podnikanie bude slúžiť pre potreby spoločnosti.

Na otázku akého Človeka chceme systémom výchovy a vzdelávania pre Spravodlivú spoločnosť pripraviť, si pomôžeme opisom dosiahnutej ľudskej psychiky ako o tom pojednáva KSB, ktorá uvádza štyri základné psychické charakteristiky cez ktoré človek svojho vývoja prechádza, otázka je na ktorom stupni vývoja sa zastaví:

1. Zvierací typ psychiky – základné živočíšne pudy spoločné so zvieratami. Cez toto človek prechádza do veku cca 3 rokov, úplná závislosť na matke resp. rodičoch
2. Biorobot / zombi – vek do puberty (11- 12 rokov), človek má už vedomosti ale nevie prejsť svoju vôľu, učí sa napodobovaním, vyhľadáva vzory
3. Démon – nášť- roční, majú vedomosti a presadzujú svoju vôľu ale nie je u nich vypestovaná zodpovednosť, hľadajú si svoje miesto v spoločnosti
4. ĽUDSKÝ TYP PSYCHIKY – má *Poznanie*, prejavuje svoju vôľu, má vypestovanú zodpovednosť a Mravnosť. Koná nesebecky, vie sa obetovať pre blízkych a podľa stupňa mravnosti aj pre spoločnosť.

Existuje aj okrajový piaty druh psychiky (Odpadlík) – so psychikou zničenou užívaním návykových látok, psycho-patologické javy a podobne.

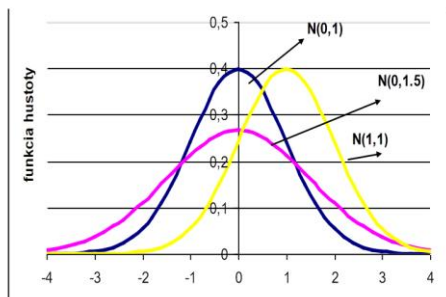
Ten-ktorý druh psychiky nie je pre človeka predurčený, to znamená že sa človek môže v priebehu života vyvíjať a dostať sa na vyššiu vedomostnú a mravnú úroveň ak nájde motiváciu a pevnú vôľu. Pri akom type psychiky sa človek zastaví záleží na:

- Vrodených vlastnostiach
- Výchove v rodine
- Výchove v škole
- Pôsobením spoločnosti

Bohužiaľ väčšina spoločnosti ostala uviaznutá v prvých troch typoch psychiky bez ohľadu na to, že množstvo ľudí má schopnosti dosiahnuť ľudský typ psychiky. Je to dôsledkom súčasného spôsobu života a organizácie spoločnosti spôsobujúci mravný úpadok a naháňanie sa za hmotnými statkami. Pri tom treba samozrejme vziať do úvahy prírodné zákonitosti ktoré sú vyjadrené tzv. Normálnym rozdelením (Gaussove rozdelenie) čo je presne matematicky

vyjadrená parametrizovaná krivka. Vyjadruje *štatistickú pravdepodobnosť* nejakého javu a je charakteristická pre väčšinu biologických a spoločenských javov. Štatistickú pravdepodobnosť vyjadrujeme v intervale čísiel od 0 do 1, keď „0“ znamená že jav určite nenastane a „1“ znamená že jav určite nastane. Normálne rozdelenie vyjadríme zjednodušene tak, že najväčšie množstvo v tomto prípade typov charakterov je priemerných, počet podpriemerných postupne klesá na ľavú stranu krivky a počet nadpriemerných postupne klesá na pravú stranu krivky.

Normálne rozdelenia s rôznymi parametrami

Ako by teda mal vyzerat' systém výchova a vzdelávania aby zabezpečil všestranný fyzický, intelektuálny, mravný a duchovný rozvoj detí.

V prvom rade je to stabilné rodinné prostredie, dostatočne zabezpečené po sociálnej aj materiálnej stránke. Rodičia sa na prijatie svojho potomka s láskou pripravujú, spoločne budujú rodinné hniezdo a dieťa už v tele matky prijíma pocit pohody a bezpečia. Žijú s vedomím, že dieťaťu odovzdali zo seba to najlepšie a že v ňom prebudia tie najlepšie schopnosti. Samotná rodina sa na príchod svojho nového člena teší a vytvorí mu priaznivé podmienky pre život a rast. V spoločnosti, kde vládne posvätnosť rodiny, sa cení úloha matky a dostáva sa jej všemožného zabezpečenia a ochrany.

Človek prichádza na svet so svojimi vrozenými vlastnosťami a schopnosťami, je však vybavený aj hlboko zakorenenými duševnými danosťami a rodovou pamäťou. Malý človečik je nepopísaným listom s obrovským potenciálom nadobudnutia vedomostí a samostatnej tvorivosti. Je na rodine a vzdelávacom systéme aby našli a rozvinuli tie schopnosti, ktoré sú u každého človeka osobité.

Prvé nepodmienené reflexy a predpoklady emočných schopností nasáva nový ľudský tvor už s materinským mliekom. Prostredie bez stresu zaisťuje emočnú stabilitu a správne vzorce budúceho správania. Od kolísky je vychovávaný matkou a jej láskavosťou ku dobrému správaniu k súrodencom a ostatným členom rodiny. Počúva reč a piesne svojho rodu nezmazateľne si zapisuje matricu svojej rodovej existencie, vstúpuje si vlastenectvo.

V domácom prostredí získava dieťa pomocou rodičov a súrodencov vzťah ku okoliu, prírode a úcte ku všetkému tvorstvu. Učí sa ctíť si starších a rešpektovať potreby ostatných. Získava

návyky ku zdravému spôsobu života, životospráve a telesného rozvoja. Učí sa poriadku, hygiene a samostatnosti pri starostlivosti o seba samého. V komunitných centrách sa za účasti matiek učí správať ku svojim rovesníkom, získava sociálne návyky a zdravé sebavedomie. Základným pedagogickým prostriedkom je využívanie napodobňovania dospelého zo strany dieťaťa, nepoužíva sa poučovanie či príkazy.

Domáce vzdelávanie je spravidla do desiateho roku života, kedy základné vedomosti o svojom okolí, zaist'ovanie potrieb pre život svojej rodiny a komunity získava od rodičov a rodinných príslušníkov. Rodičia, starí rodičia, tety a strýkovia, starší súrodenci sprevádzajú svojho člena cestou za poznáním.

Tam, kde rodina nedokáže takto zaistiť výchovu a vzdelávanie je potrebné zabezpečiť kvalifikovaných pomocníkov, ktorí do rodín prichádzajú a vykonávajú výchovné a vzdelávacie procesy v rodinnom prostredí spolu s matkou. Súčasne s tým sa aj matka učí ako čo najlepšie rozvíjať schopnosti svojho dieťaťa.

V občinách sú vytvorené podmienky pre stretávanie sa detí v kolektíve pri hre, športe, spoločenských a záujmových činnostiach. Pod dohľadom odborníkov sa hľadajú mimoriadne talenty, aby im mohla byť venovaná osobitná výchova a starostlivosť. Deti spoločne riešia úlohy praktického života, učia sa samostatnosti a tvorivosti. Zdokonaľujú svoje zručnosti a vytvárajú úžitkové alebo umelecké predmety. Obsah učiva je prácou učiteľa prispôsobený veku dieťaťa a sprostredkovaný obrazne-umeleckým spôsobom. Učenie hrou a nadšením vyvoláva priaznivé emócie a novo nadobudnuté poznatky sa hlboko zapisujú do mysle dieťaťa. Veľký dôraz je kladený na to, aby deti trávili čo najviac času v priamom kontakte s prírodou, aby ju vnímali bezprostredne a všetkými zmyslami. Zážitkové aktivity v ranom veku dieťaťa majú za cieľ rozvíjať a kultivovať základné zručnosti dieťaťa (jemná a hrubá motorika, schopnosť počúvať, sústredenie na činnosť, koordinácia v priestore a čase), ktoré sú podkladom k neskoršiemu zdravému pojmovému uchopeniu učebnej látky a tvorivosti.

Pohybové aktivity utužujú telo, ale významne pomáhajú aj v Poznávacom procese, keď sú vhodné a v dostatočnej miere zaradené v priebehu vyučovania a výchovy. Pohyb a pohybové hry sú nevyhnutné pre zdravý telesný ale aj duševný vývoj detí, keď sa súčasne pri športe pestujú Cnosti ako Čestnosť, Vôľa, Vytrvalosť.

Cieľom Základného vzdelávania je CELOSTNÁ VÝCHOVA dieťaťa, výchova hlavy, srdca a rúk, vzdelávací systém založený na :

- Jednote Materiálneho, Duševného a Duchovnovného chápania sveta
- Pestovaní Zručnosti – Vedomostí – Tvorivosti
- Samostatnosti, vlastnej aktivity, vôľovým vlastnostiam a kritickému mysleniu
- Dôstojnému, Ušľachtilému a Ladnému vystupovaniu a správaniu

Ťažiskom vzdelávania je etická a mravná výchova. Deti sa oboznamujú s jednotným materiálno-duchovným svetonázorom a vzťahom vesmír – príroda – človek, ktorý je opísaný

v prírodných a duchovných vedách. Sú im vštepované mravné zásady svedomia a zodpovednosti voči sebe a spoločnosti. Učia sa neskreslené dejiny existencie ľudstva na zemi, dejiny svojho národa a Slovienstva. Učia sa základy KSB a zákonitosti spoločenského vývoja.

Deti dostávajú znalosti zo spoločenských a technických vied, samozrejme v praktickom rozsahu a vzájomných súvislostiach, aby vedeli riešiť bežné životné potreby a nezaťažovali sa zbytočným informačným obsahom. Dôraz je kladený na osobitné danosti jednotlivca, aby sa správne orientoval na spoločenské, kultúrne alebo technické zameranie, ktoré bude vo svojom živote potrebovať a používať. Učiteľ má v triednom kolektíve vysokú autoritu a tiež spôsobilosti vo výbere vyučovacích prostriedkov, učebného materiálu a učebníc.

Dievčatá sa pripravujú na svoje životné poslanie – spravovanie rodiny a výchovu detí. Učia sa praktické znalosti pre domácnosť, výživu a zdravotnú starostlivosť. To nevyklučuje, aby sa ženy, ktoré sa z rôznych dôvodov nebudú venovať rodine neskôr venovali aj znalostiam pre iné uplatnenie v spoločnosti. Vzhľadom k rôznemu stupňu vývoja chlapcov a dievčat v puberte je žiadúce, aby sa boli v tomto veku vytvorené osobitné chlapčenské a dievčenské kolektívy.

Dostatočný čas je venovaný športovým aktivitám, braným činnostiam a hrám. Už od mala je potrebné, aby sa každý vedel o seba postarať, obrániť sa a pomôcť aj svojim blízkym a priateľom. Tiež sa vyhladávajú a vychovávajú osobnosti ku vlasteneckej a statočnej obrane vlasti, ktoré budú prechádzať špecifickým výcvikom.

Po absolvovaní základného vzdelania sú deti mravne a vlastenecky pripravené na život a prácu pre svoj rod, občinu a štát. Orientované sú v zásade do troch smerov:

- Prvý smer je gazdovanie, obhospodarovanie krajiny, výroba a služby. Tu sa uplatnia zruční výrobcovia, obchodníci, umelci.
- Druhý smer spravovanie spoločnosti ako riadiaci pracovníci vo výrobe, profesionálni úradníci, sociálni pracovníci, učelia, sudcovia. Tu sa uplatnia talenty v spoločenských a humanitných vedách, ľudia komunikatívni a sociálne citiaci.
- Tretí smer je ochrana a obrana obyvateľstva, teda zdravotníci, udržiavatelia poriadku a (zá)konov, vojaci, hasiči. Tu sa uplatnia fyzicky a mravne zdatní jedinci, statoční, odolní a obetaví ľudia.

Na základné vzdelanie nadväzuje Celoživotné vzdelávanie, špecifické podľa potrieb spoločnosti a schopností detí. Každý prinesie spoločnosti najväčší prospech v oblasti, v ktorej ho zaujíma a je v nej dobrý. Spoločenským prostredím a ocenením je vytvárané také prostredie, aby sa ľudia venovali činnostiam, ktoré spoločnosť potrebuje a nič nebolo zanedbávané.

Najvyšší stupeň odborného a špecializovaného vzdelávania zabezpečujú Vedecké inštitúcie Štátu. Veda ako taká je za súčasného rozvoja civilizácie otázkou udržania Zvrchovanosti a nakoniec aj prežitia akejkoľvek spoločnosti. Činnosť, spravovanie Vedy a výchova vedeckých kádrov ostane zatiaľ na odborníkov (**ako koniec-koncov celý text tejto Vize**).

SPRAVOVANIE SPOLOČNOSTI

Spoločenstvo duchovne vyspelých ľudí vytvorí a samostatne spravuje spoločnosť ktorá je slobodná a sociálne spravodlivá.

Široká účasť obyvateľov na správe spoločnosti je zabezpečovaná spôsobom Samosprávy stavanej zdola až po najvyššie miesta na základe výberu dôveryhodných a činne spôsobilých osobností. Títo sa trvale zodpovedajú tým od ktorých dostali dôveru a sú kedykoľvek odvolateľní.

Vedecké, filozofické, kultúrne a záujmové združenia slúžia na hľadanie optimálneho spôsobu života a spoločenských vzťahov.

Nositeľom moci v spoločnosti je ľud. Princíp priebežného VÝBERU zástupcov ľudu do Samosprávy a zodpovedných pracovníkov Verejnej správy je ukázaný v prílohe č.1. Princíp činnej spôsobilosti je na prílohe č. 2.

Na území občiny žijú obyvatelia jednej národnosti.

Spoločnosť môže prosperovať, len ak na jej čele stoja múdri, vzdelaní a šľachetní ľudia.

Je životne dôležité, mať správu vlastných vecí vo vlastných rukách, vidieť a vedieť čo sa deje a mať možnosť to ovplyvniť v záujme svojom a v záujme svojich blízkych. Základnou filozofiou pre systém samosprávy Spravodlivej spoločnosti je Kopné právo (ďalej KP) ktoré sa dlho a úspešne pestovalo v slovienských kmeňoch. Je pravda, že dnes sa už z KP nedajú použiť všetky zásady, ale to podstatné sa použiť dá a to je VÝBER zástupcov spomedzi seba, ľudí ktorých osobne poznáme a ktorým dôverujeme.

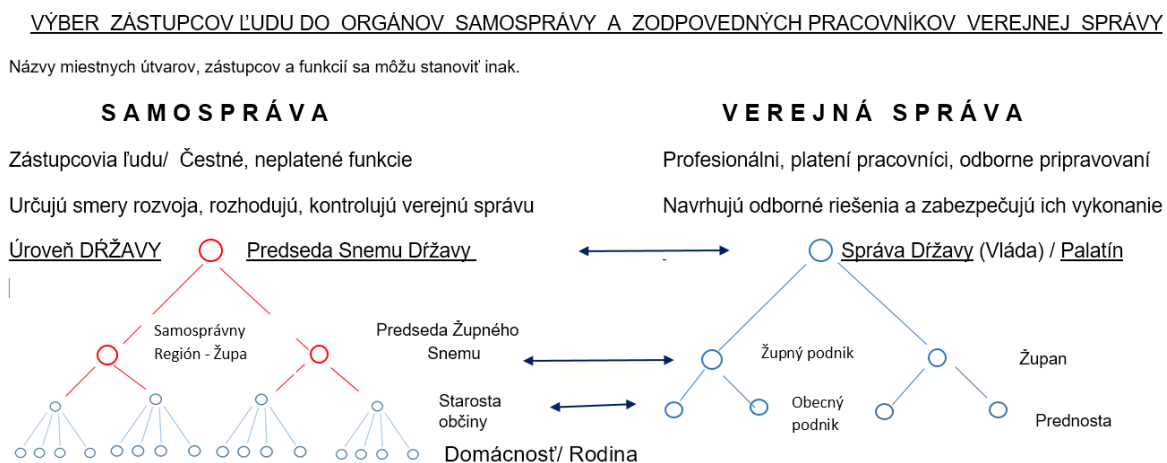
Pozrime sa čo o Kopnom práve hovorí stránka <https://svet-slovienov.sk/kopne-pravo-oziva/>:

„Podľa princípu „Kopného práva“ žili naši predkovia, starí Slovania. Organizácia spoločnosti na princípe Kopného práva je najstaršia, najvyspelejšia a najspravodlivejšia forma samosprávy na Zemi, kde sa záujmy celku nadradili nad osobnými záujmami jednotlivca. Názov „Kopné právo“ je automatickým prekladom z ruštiny „Копное право“. Etymologicky vychádza od „kona“, čo znamená „dav“, „zhromaždenie“, „kopa“. Pre Slovanov Kopa znamenala najvyššiu duchovnú a morálnu autoritu. Jednalo sa o zhromaždenie (nakopenie) vážených mužov rodu, chodatajov (jednatel'ov), v počte od 100 do 300 mužov, ktorí kolektívne rozhodovali a riešili dôležité otázky v rámci komunity, v našom prípade občiny. Kopy sa zúčastňovalo len domáce obyvateľstvo. Boli to výlučne hlavy rodín, t.j. ľudia, ktorí mali skúsenosti a znalosti, mali veľké rodiny so zdravým potomstvom, vedeli sa postarať o svoje okolie, vedeli vytvoriť také podmienky, aby všetko okolo nich bolo v poriadku. Volali ich „kopní sudcovia“. Muži, ktorí nemali vlastné rodiny, a ženy sa Kopy nezúčastňovali. Je potrebné podotknúť, že v tomto systéme žena obyčajne nerozhoduje, jej úlohou bola výchova detí a život v rodine, čo u Slovanov patrilo k najťažším skúškam života. Kopy sa však mohli zúčastňovať starci, ktorí mohli vyjadriť svoje stanoviská k jednotlivým problémom, aj keď hlasovania sa nezúčastňovali. Počas Kopy sa prijímali uzávery a riešenia. Bola zaručená úplná nezávislosť názorov chodatajov. Riešili

všetky aspekty života obcí a súdili previnilcov. Podmienkou ale bolo, že pri každom schvaľovaní, voľbe či rozhodnutí bolo potrebné dosiahnuť jednomyselnosť, čo je typickým znakom Kopy. Na posilnenie širšej samosprávy sa volil tzv. desiatnik, ktorý zastupoval 10 dvorov, a stotník, ktorý zastupoval 100 dvorov. Roľnícke obce sa Kopy zúčastňovali prostredníctvom združenia, ktoré nazývali volost'. Tu sa zvolil volostený starešina (obyčajne na tri roky), volostená rada a volostený súd. V prípade potreby bol zvolený chodataj pre verejné záležitosti – vyslanec pre hlavné mesto. Pre obranu zeme pred vonkajším nepriateľom a pre udržanie poriadku vo vnútri zeme bol Kopou zvolený knieža zo zástupcov najsilnejších rodov a dedičných bojovníkov, ktorí prinášali Česť a Slávu Otčine. Na celozemskom sneme bol z kniežat zvolený monarcha – hlava štátu – veľkoknieža slovanských zemí.

Inou formou zhromažďovania boli Veče, ktoré mali však všeobecný charakter. Vtedy sa zhromažďovali všetci, teda aj ženy, ktoré tu mohli vysloviť svoj názor či podať radu. Boli síce vypočuté, ale zodpovednosť za výber riešenia z dôverila svojmu mužovi. Kopa i Veče sa konali na posvätných miestach – v kopešti alebo vo svätini, kde sa konali aj obradné omše na slávu Bohov. Zvyčajne sa nachádzali na najlepšom mieste – na kopci posvätného hájika pri posvätnom prameni. Charakteristickou stránkou starobylého pravoslavia je úcta k starším a táto tradícia sa udržiavala medzi starovercami mnohé stáročia. Kopné právo bolo vykonávané na princípe zhody dosiahnutím jednotného názoru všetkých chodatajov. „Ako konali naši dedovia, tak i my budeme konať.“ Toto príslovie bolo potvrdené mnohoročnou tradíciou, a preto bolo relatívne ľahké vyriešiť nielen otázky pracovného života obce, ale i rôzne druhy konfliktov. Zásada voliteľnosti kniežat a starešinov slúžila k rozvoju obcí a prirodzene sa dotkla i záujmov dedičných kniežat a následne i cárskej vlády. Také bolo teda Kopné právo, založené na jednote, spravodlivosti a skúsenosti našich predkov.“

Ako sa píše vyššie, Kopní muži boli výlučne „hlavy rodín“ čo už je dnes ťažko použiteľné pravidlo, pretože dnes sa členovia rodín rozchádzajú podľa svojho profesijného zamerania väčšinou do miest. Rodiny sú často málopočetné, žijúce v bytových domoch, málo sa stretávajú a komunikujú. Lepšie sa preto hodí použitie pojmu Domácnosť či už pre mestský spôsob života alebo aj na vidieku v rodinných domoch. Uplatnenie KP v súčasnosti si opíšeme pomocou grafického zobrazenia:

Základom je teda Domácnosť ktorá Vyberie svojho zástupcu - nazvime ho Konateľom - ktorému najviac dôveruje. VÝBER je urobený na duchovnom princípe Zodpovednosti a Lásky. Konateľ necíti potrebu byť za svoju činnosť odmeňovaný inak ako spokojnosťou svojich blízkych ktorých zastupuje. Jeho hlavnou úlohou je prenos potrieb a požiadaviek na

výkonné zložky občiny – verejnú správu - a opačným smerom prenos pravdivých a neskreslených informácií k občanom. Ďalšou dôležitou úlohou Konateľov je VÝBER zástupcov do uličného výboru v občine alebo správcu bytového domu v meste. Výber na tejto úrovni je vykonaný na základe princípu vzájomného poznania a dôvery Konateľov navzájom, spôsobom výberu „spomedzi seba“. Konatelia domácností z ulice sa stretávajú a dobre poznajú a preto nie je problém vybrať spomedzi seba zástupcu do správy občiny. Takto to pokračuje aj na vyššie úrovne samosprávy, konateľ môže súčasne zastupovať domácnosť, ulicu, mestskú štvrť ...Džavu. Nerobí výkonné činnosti, len predkladá požiadavky, hodnotí ich plnenie a informuje občanov. Má svoje normálne zamestnanie, za činnosť konateľa nepoberá plat a za vynaložené náklady pri svojej činnosti dostáva náhrady. Ďalší spôsob odmeňovania je na komunite ktorú zastupuje - obsluhuje.

Treťou úlohou Konateľov na rôznych stupňoch samosprávy je prinášať predstavy o ďalšom smerovaní spoločenstva, vnášať duchovnú stránku do života spoločnosti a tvoriť Pravidlá spolužitia na Mravných princípoch.

Na VÝBER zodpovedných ľudí nepotrebujeme žiadne politické strany, žiadne pravidelné voľby , zástupca nás zastupuje pokiaľ má našu dôveru. Keď ju stratí , vymeníme ho – nepotrebuje čakať na voľby a to na všetkých úrovniach samosprávy.

Zástupcovia v zboroch a orgánoch samosprávy sú z princípu Mravnými autoritami a nositeľmi Cností, majú morálne právo riešiť sporné záležitosti medzi občanmi, prípadne vynášať sudy pri porušovaní pravidiel členmi spoločenstva.

Na pravej strane obrázka je „pyramída“ štruktúry Verejnej správy. Na každom stupni samosprávy existuje výkonný partnerský stupeň samosprávy - verejná správa (ďalej VS). Napr. v Občine obecný podnik, v Župe Župný podnik a na úrovni džavy národný podnik riadený profesionálnou vládou.

Všetci pracovníci VS sú vyberaní spôsobom Činnej spôsobilosti (kompetencie) ktorá je graficky ukázaná na obrázku Príloha č.2. Tam je aj základný popis jednotlivých krokov procesu Činnej spôsobilosti, obsiahnejšie výklady sú v odkazoch na zdroje. Len na okraj je potrebné povedať, že vo výberovej komisii nesedia žiadni zástupcovia strán alebo záujmových klanov ale odborníci, ktorí sa sami uchádzajú či už o riešenie problému alebo funkciu a vyberajú znovu toho najlepšieho podľa princípu „Spomedzi seba“.

Na rozdiel od Samosprávy sú pracovníci VS odborníci vo svojich profesiách, systematicky pripravovaní vzdelávaním a praxou. Oni sú tí, ktorí navrhujú a nakoniec aj uskutočňujú riešenia vecných potrieb a požiadaviek občanov vznesených zo strany partnerskej Samosprávy.

Dôležitá je samotná väzba a spolupráca Samosprávy a Verejnej správy. Ak je samospráva nespokojná s výkonom verejnej správy, má kompetenciu zodpovedného pracovníka kedykoľvek odvolať ale už nie menovať. Jeho nástupca je znovu vyberaný spôsobom činnej spôsobilosti aby sa predišlo konfliktu záujmov. Toto platí pre všetky stupne organizácie Džavy vrátane vzťahu Snem Džavy ako najvyšší a zákonodarný orgán voči Vláde ako výkonnému orgánu so svojimi ministerstvami.

VS pripravuje hospodárske plány na základe potrieb prednesených štruktúrami samosprávy , vrátane rozpočtov a ich zdrojového zabezpečenia. V prípade konkrétnych projektov vyhotovujú odborné zložky VS viaceré alternatívy s rôznym rozsahu „výkonu“ konečného riešenia projektu a tomu odpovedajúce nároky na zdroje. Výber riešení je na orgánoch samosprávy podľa zamýšľaných cieľov a súvislostí.

To ako bude systém samosprávy v občine alebo Župe fungovať si už určia samotné samosprávy vo svojich štatútoch podľa vlastných potrieb a miestnych okolností.

Otázka je, či je potrebné uplatňovať Priame riadenie občanmi, čiže referendá na rôznych úrovniach samosprávy. Pri odpovedi na túto otázku je to ako so všetkým, je to otázka MIERY. Znovu si môžeme zobrať na pomoc staré učenie VÉDY kde je na základe rozdelenia obyvateľstva (pozri vyššie Varny str. 15) cca 90% ľudí (nazývaných Šudrami) ktorí sa venujú svojej práci, rodinám a svojim záujmom a nemajú vzťah k riešeniu spoločenských otázok. Potrebujú aby im niekto zabezpečoval istoty a radšej sa nechajú riadiť. Uvedené percento (90%) sa bude samozrejme so zvyšovaním duchovnej úrovne spoločnosti pomaly znižovať ale stále to ostane väčšina obyvateľstva. Aj dnes vidíme, že je potrebné dosť veľké ohrozenie životných istôt aby ľudia aspoň prišli k referendu. Dá sa predpokladať, že ak bude samospráva fungovať podľa predstáv obyvateľstva a zástupcovia sa budú tešiť dôvere, bude ochota zúčastňovať sa referend nízka.

Napriek tomu môžeme predpokladať, že priame riadenie je v spoločnosti inštitút potrebný a to ako istiaci mechanizmus pred úpadkom a zároveň dobrá spätná väzba pre vybraných zástupcov. Predovšetkým by to mali byť potvrdzovacie a nie rozhodovacie referendá. Napríklad zastupiteľstvo občiny alebo Župný snem vypracuje nový štatút a tento by mal byť potvrdený vo všeľudovom referende. Podobne napr. namiesto volieb by mohli byť pravidelne alebo raz za čas potvrdzovacie referendá pre pokračovanie zástupcov vo funkciách a to na všetkých úrovniach samosprávy.

Môžu byť ale referendá kde by bola povinná účasť zástupcov (konateľov) od úrovne Občín až po Snem – nazvime ich zastupiteľské referendá. Tento typ referend by riešil otázky koncepcie a rozvoja regiónov čo už je dosť odborná otázka a vyžaduje množstvo znalostí a informácií. . Zástupcovia sú spravidla podľa rozdelenia duchovnej úrovne vo védach v skupinách organizátorov (vaišov) a ochrancov (kšatriov) a tí už z princípu majú vzťah k spoločenským potrebám.

Z uvedených typov referend by vyplynula aj otázka kvóra. Pri všeľudovom referende by nemalo byť žiadne kvórum. Tých ktorí sa nezúčastnia referenda z objektívnych dôvodov nikdy nie je veľa a Tí, ktorí názor na predmet referenda nemajú alebo je im to jedno, nám vo výsledku chýbať nebudú. Pri zastupiteľskom referende môže byť účasť napr. 90%, lebo nikdy sa z objektívnych dôvodov nezúčastnia všetci oprávnení. Záväznosť by bola jasná. Ak by niektorý zástupca nerešpektoval výsledky referenda je potrebné ho okamžite vymeniť.

Do organizačnej štruktúry Džavy teda patrí Samospráva a Verejná správa ktoré tvoria dva základné piliere stability a prosperity. Ostáva vytvoriť tretí pilier, ktorý bude spoločnosti dávať Konceptuálnu moc niečo ako Vnútorný prediktor v zmysle KSB alebo Synoda

v ponímaní Majstra Jána Maliarika. Funkciu takéhoto orgánu ako MRAVNEJ AUTORITY SPOLOČNOSTI – si môžeme predstaviť na princípe ako je Akadémia Vied . Členov tohto orgánu, nazvime ho Rada Džžavy by bolo napr. 30 a za člena Rady (s neobmedzeným mandátom) by bol Snemom Džžavy menovaný ten, čo už má za sebou celoživotné dielo, je všeobecne vážený a uznávaný. Kandidáti by boli zo všetkých oblastí života , jeho členovia by posudzovali etické otázky spoločnosti a smerovanie spoločnosti z hľadiska medzinárodného diania a spolupráce. Spomedzi seba by vybrali Predsedu Rady s neobmedzeným mandátom ale odvolateľnosťou tým istým orgánom alebo referendum. Predseda Rady by zastupoval Džžavu navonok (teraz prezident). Účasť v Rade by bola funkcia NEPLATENÁ. Predseda Rady by sa venoval už len tejto funkcii a požíval by v Džžave zvláštne postavenie, ochranu a odpovedajúce zabezpečenie.

Ku Správe spoločnosti patrí aj praktický výkon spravodlivosti v zmysle rovnosti podľa občianskeho princípu, v súčasnosti známy ako Právny poriadok. Súčasná spoločnosť vychováva ľudí na falošných morálnych princípoch a dôsledky svojho pôsobenia sa snaží riešiť prijímaním množstva zákonov, ktoré si často navzájom odporujú, sú neúčinné a porušovatelia sa ich snažia obchádzať. Z histórie poznáme rôzne právne systémy napr. Rímske právo, ktoré bolo v skutočnosti právo otrokárov, ďalšie známe bolo Britské Námorné právo, ktoré bolo v skutočnosti právom pirátskym a do spoločnosti vnieslo pojem človeka ako majetku korporácie. V Uhorsku existovala šľachtické Zvykové právo, ktoré malo v bežnom živote dokonca prednosť pred právom rímskym a toto právo zaviedlo nevoľníctvo – absolútnu závislosť poddaných na lénnom pánovi.

Aj v súčasnom práve sú možné rôzne prístupy, na ilustráciu sú na obrázku ukázané principiálne rozdiely medzi právom rímskym ktoré bolo ovplyvňované západným kresťanstvom a právom pravoslávny ktoré bolo ovplyvňované východným kresťanstvom.

K obrázku sa dá dodať že predstaviteľka západného práva je ukázaná ako ľahko odetá deva, zatiaľ čo predstaviteľka východného práva pôsobí ako dôstojná, úctu vzbudzujúca dáma.

Pre potreby Spravodlivej spoločnosti by sme mali vychádzať z Prirodzeného práva, ktoré je chápané tak, že vyplýva z ľudskej prirodzenosti a zo vzťahov medzi ľuďmi, nezávisle od akéhokoľvek zákonodarstva a prichádza odspodu z potrieb spoločnosti. Je potrebné aby sa ľudia zhodli na určitých pravidlách postavených na mravných princípoch. V súčasnosti existuje Ústava ako základný zákon štátu, tento by mal byť jednoduchý, zrozumiteľný širokým vrstvám občanov a v podstate nemenný. Je otázka, či by takouto Ústavou Džavy nemali byť napríklad „Predpoklady a Základy Spravodlivej Spoločnosti“.

Na úrovni Džavy sú prijaté pravidlá na ochranu ľudských, občianskych a majetkových práv.

Na úrovni správnych území - Občín a Žúp - sú prijaté Pravidlá pre organizáciu života. V tejto súvislosti je potrebné vysvetliť, prečo majú byť obyvatelia Občiny, prípadne aj Župy jednej národnosti. Väčšina nedorozumení vzniká v dôsledku toho „čo môj spoludiskutujúci myslel a ja som inak chápal“. Veľký význam to má pri konkrétnej spolupráci v každodennom živote, aby sa spoločné dielo zbytočnými nedorozumeniami nezhodnocovalo. Tiež je to dôležité pri tzv. občianskych sporoch aby sa pri prvotne vecnom probléme nezamiešali kultúrne a národnostné otázky ktoré majú už z princípu citový charakter.

Ďalším dôležitým dôvodom je otázka výchovy a vzdelávania detí, keď je preukázané, že najlepšie výsledky sa dosahujú v materinskom jazyku. Nakoniec o výchovu detí hlavne do pubertálneho veku sa svojimi príkladmi a správaním stará „celá pospolitosť“ dediny alebo

mestskej časti a je to otázka kultúry a národného rázu. Tejto problematike sa venoval aj Majster Ján Maliarik v knihe Celo-Zemský Univerzálny štát, národovec ale hlavne ľudomil ktorý vždy zdôrazňoval rovnosť národov a nemôžeme ho upodozrievať z toho, že by týmto opatrením chcel nejakú národnosť zvýhodňovať alebo znevýhodňovať. Uvádza, že dokonca región až do jedného milióna obyvateľov má tvoriť jedna národnosť. Dá sa predpokladať, že pri dobrovoľnom a hlavne vecnom spájaní Občín do Žúp, sa bude na túto skutočnosť prihliadať. Komunikáciu medzi župami už budú vykonávať predovšetkým „vyslanci“ žúp a u tých sa už z princípu predpokladá primeraná duchovná a ľudská úroveň aby vedeli vzniknuté problémy správne rozlíšiť a riešiť.

Praktický výkon spravodlivosti vykonávajú starostovia resp. na toto zriadené rady Starších. Na vyšších úrovniach samosprávy existujú nezávislé súdy, ktoré dokážu z odborného hľadiska posúdiť úroveň dodržiavania pravidiel resp. stanoviť patričné postihy voči ich porušovateľom.

V súvislosti s tým, že tvoríme Spravodlivú spoločnosť treba posúdiť súbor opatrení na dosiahnutie nápravy na strane tých čo pravidlá porušili (priestupcov) ako i tých čo boli poškodení. Opatrenie majú byť výchovné ako i trestajúce. Spravodlivosť musia pocítiť priestupcovia ale predovšetkým musia pocítiť spravodlivosť poškodení. Náprava musí prísť dostatočne rýchlo, najneskôr kým to ešte má pre poškodeného význam. Bez omeškania nahradí priestupcu materiálne škody a na to budú nadväzovať opatrenia výchovné, prípadne náležité tresty.

Námet na opatrenia: dohovor a sebareflexia priestupcu, verejné ospravedlnenie poškodenému (to vždy); zverejnenie priestupcu a priestupku; vylúčenie priestupcu na určitý čas do „nekomunikácie“ (bude určitú dobu ignorovaný – silný trest); podmienený trest izolácie; izolácia priestupcu s tým že po dobu izolácie bude pre spoločnosť užitočný svojou prácou, ktorú mu uloží rozhodovací (súdny) orgán; dočasná až úplná strata práv občana.

Pri opakovaných trestných činoch keď sa preukáže neúčinnosť vyššie uvedených opatrení je namieste zvážiť či má význam napr. doživotná izolácia na náklady spoločnosti alebo trest definitívny – zbavenie života. Vylúčenie mimo komunitu (ostrakizácia) je dnes neuskutočniteľná – niet kam vylúčiť aby to nepoškodilo iných a pravdepodobne sa tento trest nevyplácal ani v minulosti nakoľko sa „ostrakizovaní“ napokon znovu obrátili proti spoločnosti ktorá ich vylúčila.

HOSPODÁRENIE, Ekonomika

V Spravodlivej spoločnosti je Práca dobrovoľným príspevkom občana na zabezpečenie životných potrieb pre seba, svoju rodinu a spoločnosť.

Občan odpracuje určité množstvo spoločensky potrebnej práce, pričom každá práca má z tohto hľadiska rovnakú hodnotu a vyjadruje sa v hodinách.

Zdroje pre činnosť Občiny sú získavané hospodárskou činnosťou Obecného podniku a dohodnutými poplatkami.

*Občiny sa na základe potreby spájajú do vyššieho územného celku – Župy.
Na úrovni Župy je zabezpečovaná koordinácia potrieb obyvateľov a potreby špecifické.*

*Zdroje pre činnosť Župy u sú vytvárané hospodárskou činnosťou Župného podniku
a dohodnutými odvodmi Občín.*

*Zdroje pre činnosť Državy sú vytvárané hospodárskou činnosťou Národného podniku
a dohodnutými odvodmi Žúp.*

*Osobný majetok obyvateľov je chránený prijatými pravidlami, majetok vo forme kapitálu
je v správe spoločenstiev, ktoré ho využívajú na spoločensky potrebné ciele a potreby.*

*Država podporuje rozvoj vedy, kultúry a tvorivej činnosti obyvateľstva v prospech
človeka, autorské práva sa neuplatňujú.*

*Efektívne využívanie pozemkov zabezpečuje a spravuje občina, ktorá dáva do užívania
pozemky pre individuálne a spoločné aktivity v oblasti výroby a služieb a pre potreby
verejného záujmu.*

Každý občan má nárok na pridelenie primeraného pozemku pre vlastné dôstojné bývanie.

*Na úrovni obce je zabezpečená sebestačnosť v základných potravinách a životných
potrebách. Na vyšších stupňoch samosprávy je zabezpečovaná koordinácia týchto potrieb
a potreby špecifické.*

*Hospodárska činnosť – výroba a služby – sa prednostne vykonáva družstevnou formou,
podporované sú aj individuálne aktivity.*

*Obchodovanie prebieha na základe čestnosti, nezneužívani núdze alebo slabšieho
postavenia partnera.*

Na úvod tejto kapitoly potrebujeme hovoriť o Šťastnom spôsobe života alebo o tom, čo v skutočnosti pre Šťastný život potrebujeme. Potrebujeme stále nové mobilné telefóny a výrobu potravín z ktorých sa v tzv. vyspelých krajinách západu jedna tretina vyhodí bez úžitku? Potrebujeme žiť vo virtuálnej realite a elektronických gulagoch? V súčasnosti pestovaná tzv. „*technogénna spoločnosť*“ napred vyčerpá zdroje Zeme a nakoniec nás utopí v odpadkoch. Existuje francúzsky film „Nádherná zelená“ ktorý by mal byť prílohou kapitoly o hospodárení. Obyvatelia tejto krajiny budúcnosti mali prístup a používali zariadenia vysokej technologickej úrovne ale najradšej sa zdržiavali v prírode a pospolu a vzájomne si nezištne pomáhali.

Pre Šťastný život potrebujeme v skutočnosti omnoho menej materiálneho vybavenia ako máme v súčasnosti, pritom nejde o žiadny „návrat do jaskýň“. Pre Šťastný život potrebujeme obnoviť „*biogénnu spoločnosť*“ , vrátiť sa k darom ktoré nám dal Stvoriteľ, schopnosti Poznávať a Tvoriť, využívať ruky, hlavu a srdce a pravdepodobne mnoho ďalších daností ktoré ľudstvo v priebehu vekov v dôsledku spôsobu života nevyužívalo.

Ak nemáme zbytočne plytvať zdrojmi potrebujeme na všetkých úrovniach hospodárenia PLÁNOVAŤ a rozpočtovať. V spravodlivej spoločnosti sa nebude vyrábať pre zisk a bohatnutie elít ale pre praktické potreby občanov, takže skutočné potreby tovarov budú omnoho menšie aj čo sa týka zdrojov aj čo sa týka spotrebovanej práce. To neznamená že sa pre radosť nebudú tvoriť veci krásne a technicky dokonalé. Práve na takú tvorivú činnosť sa bude dať využiť čas neminutý zbytočnou produkciou nepotrebných tovarov.

V ďalšom budú postupne vysvetlené jednotlivé body zásad hospodárenia, napred je však potrebné zadať význam pojmov MAJETOK a PRÁCA. Miesto a význam Majetku ako materiálneho statku je v zmysle *Stupnice hodnôt* dané najnižším hodnotovým stupňom, tento má slúžiť stupňom vyšším, teda jeho hromadenie nemôže byť cieľom ľudského snaženia. Na druhej strane Práca ako *ušľachtilá ľudská činnosť* sa nachádza na stupni šiestom a vyšších a predstavuje podmienku harmonického rozvoja spoločnosti.

Všeľudový majetok: všetok nehnutel'ný majetok na území Džžavy; voda, pôda, suroviny a prírodné zdroje; výrobné prostriedky na spracovanie surovín; nadregionálne energetické zdroje; cestná, železničná (a strunová, pozri ďalej) dopravná infraštruktúra; komunikačná infraštruktúra; nadregionálna zdravotná infraštruktúra; prostriedky obrany Džžavy; prostriedky výmeny tovarov a služieb

Spoločný majetok: prostriedky na zabezpečovanie potrieb občanov v správe Občín a Žúp

Družstevný majetok: majetok nadobudnutý družstvom vložením osobného alebo súkromného majetku členov družstva a samotnou hospodárskou činnosťou družstva

Súkromný majetok: obytné domy a príslušenstvo

Osobný majetok: majetok občana pre osobnú potrebu

PRÁCA:

- Hospodársky - cieľavedomá ľudská činnosť, zameraná na tvorbu statkov a služieb, ktoré uspokojujú ľudské potreby
- Filozoficky – mechanizmus poznávania a tvorenia.

V spravodlivej spoločnosti sa Práca odpútava od bezprostrednej súvislosti s nutnosťou zabezpečovať základné životné potreby. V zmysle ekonomickej definície nie je potrebná pre hromadenie zisku a hmotných statkov ale len v miere skutočných potrieb spoločnosti. V zmysle filozofickej je Práca základnou tvorivou potrebou Človeka .

Stanovenie územia na ktorom bude Občina žiť, môže vychádzať z už existujúceho usporiadania a tzv. intravilánov a katastrálnych území. Počet obyvateľov má byť taký , aby Občina vedela samostatne zabezpečovať všetky činnosti ktoré sú na ňu kladené. Optimálne to bude tri až desať tisíc obyvateľov (je to primeraný počet šudrov, vaišiov, kšatriov aj brahmanov).

Obecný podnik je partnerom Samosprávy Občiny, táto dáva obecnému podniku úlohy a kontroluje jeho činnosť a hospodárenie.

Obecný podnik pre obyvateľov Občiny zabezpečuje :

- Spravovanie pozemkov na území obcí ako spoločného majetku obcí
- Miesto na bezpečný život rodiny čiže príbytok a prístup k nemu
- Pitnú a úžitkovú vodu, kanalizáciu a dodávku energií
- Výrobu a Zásobovanie potravinami a iným tovarom
- Zber a likvidáciu odpadov
- Praktickú lekársku a zachraňujúcu zdravotnú službu
- Predškolské a Základné vzdelávanie detí
- Služby pomoci a opatery pre tých ktorí to sami nevládajú
- Správu obce a spoločného majetku – organizáciu pospolitosti
- Ochranu poriadku, výkon spravodlivosti

Občina poskytne na základe svojho rozhodnutia pozemky aj pre potreby Župy alebo Džavy za čo dostáva od oblastných útvarov primeranú odplatu. Napríklad vedie cez obec štátna cesta alebo sa tam ťažia nerastné suroviny a podobne.

Nárok na pridelenie primeraného pozemku nie je samoúčelný pretože umožní rodine nájsť miesto, kde nájde materiálnu aj citovú istotu pri výchove novej generácie. V tradičnej spoločnosti muž vybuduje (zabezpečí) OBYDLIE a žena tam vytvorí DOMOV. Človek potrebuje byť zakotvený „Tam som sa narodil, tam som vyrastal“ čo ho formuje k rodinnému životu, zodpovednosti za svojich blízkych, v prípade potreby obrany mu dáva silu a vôľu.

Spojením Obcí do Župy sa vytvorí samosprávna ale hlavne Sebestačná oblasť s príbuznými rázovitými a klimatickými podmienkami. Takéto oblasti existovali aj v minulosti a dnes ich poznáme ako *národopisné regióny* Spiš, Šariš, Liptov atď., spolu 16 – pozri obrázok, tiež nazývané župami . Vznikali počas feudalizmu ako tzv. lénne panstvá a ich „majiteľ“ im určil spôsob života a väčšinou aj náboženstvo čiže ideológiu a mravnosť. Je predpoklad, že to bude mať vplyv aj pri súčasnom spájaní Obcí s prihliadnutím na súčasné potreby obyvateľstva. Počet obyvateľov by pre zaistenie sebestačnosti mal byť 100 až 300 tisíc, čo by na súčasnom Slovensku tvorilo cca 20 Žúp.

Župný podnik je partnerom Župnej samosprávy ktorá mu zadáva úlohy a kontroluje ho. Župný podnik pre Občiny zabezpečuje:

- Výrobu, nákup a odborné dlhodobé skladovanie potravín
- Nemocnice (polikliniky)
- Stredné školstvo
- Dopravnú obsluhu v rámci Župy
- Správu komunikácií
- Záchranné zložky
- Domobranu
- Správu Župy a koordináciu činností Občín

Národný podnik (NP) riadi Rada správcov (teraz vláda), ktorá je partnerom Snemu Džžavy. Snem zadáva NP úlohy a kontroluje ho. NP spravuje:

- Prírodné zdroje a spracovanie surovín
- Energetiku a líniové siete
- Dopravu a telekomunikácie
- Spracovanie odpadov a životné prostredie
- Vedu a vysoké školstvo
- Špecializovanú zdravotnú službu
- Financie – prostriedky výmeny tovarov a služieb
- Bezúročné bankovníctvo a poisťovacie služby
- Zahraničné vzťahy
- Obranu

Vyššie opísané hospodárske činnosti na jednotlivých úrovniach samosprávy sú základnou osnovou zabezpečujúcou potreby obyvateľstva. Množstvo ďalších potrieb občanov a spoločnosti zabezpečujú podniky s tzv. výrobnou demokraciou, prednostne družstevnou formou. Uplatnia sa aj jednotlivci hlavne v remeselnej výrobe a službách.

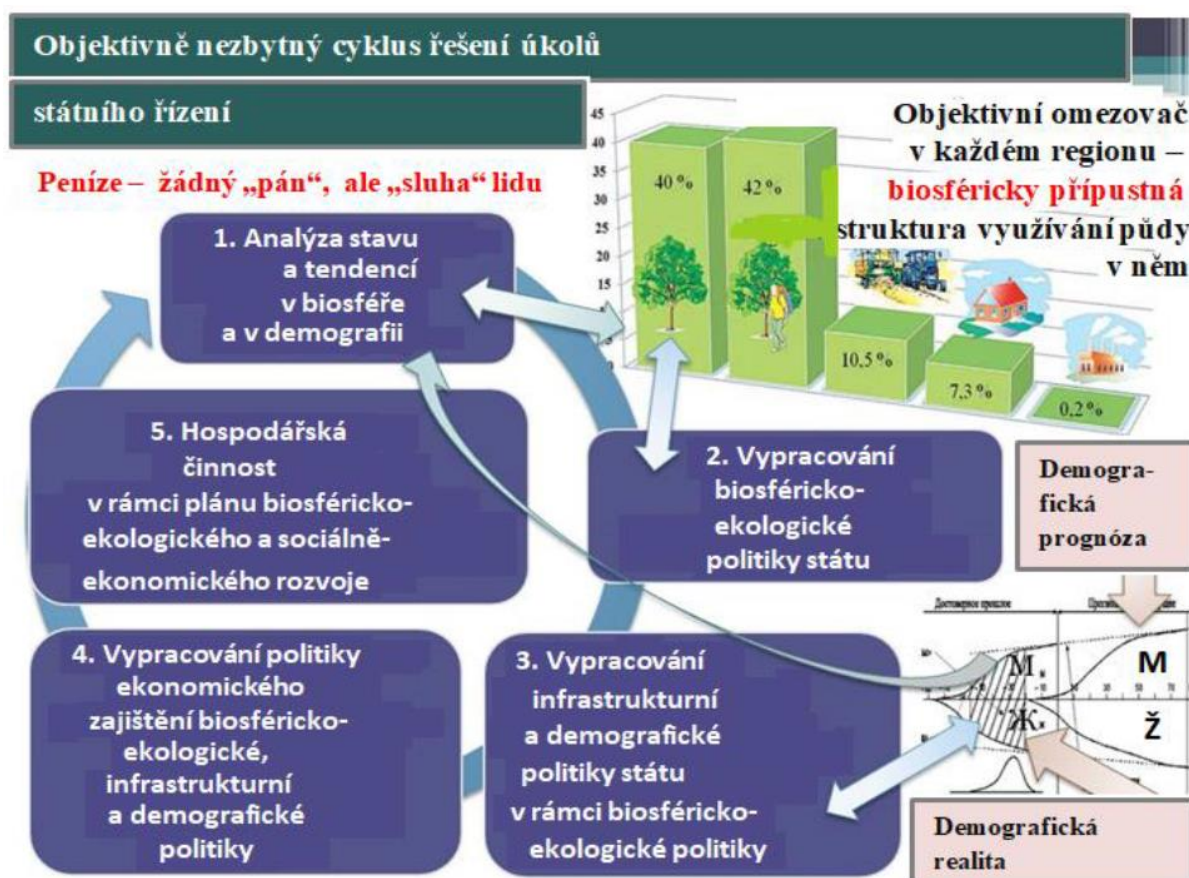
Zásada neuplatňovania patentov a iných autorských práv je pre Spravodlivú spoločnosť z princípu prirodzená. Pokiaľ je Človek na duchovnej výške čo je predpoklad existencie Spravodlivej spoločnosti, tak tvorí s radosťou a tvorí pre spoločnosť. Nie všetci máme rovnaké *talenty* a je spravodlivé sa svojimi vrozenými danosťami podeliť, keď mi navyše moju výchovu a možnosť slobodne sa rozvíjať zaistila spoločnosť v ktorej žijem.

Urbanizácia. Spôsob života Pospolitej spoločnosti do značnej miery ovplyvňuje v akých bytoch a domoch bývame, ako sú tieto usporiadané či už na dedine alebo v meste a ako je naše obydlie situované voči prírode. Pozrime sa, čo nám k problematike *urbanizácie* hovorí KSB:

„Objektívnym zákonitostiam ktorým sa podriaďuje život ľudí, rodín, sociálnych skupín, spoločností a celého Ľudstva, podľa nášho názoru najlepšie odpovedá spôsob života eko-technologickej civilizácie na základe koncepcie krajinnej vidieckej urbanizácie. Termín krajinná vidiecka urbanizácia priamo poukazuje na podmienenosť života spoločnosti krajinami, t.j. na nevyhnutnosť zachovania a rozvoja civilizácie v harmónii s prírodným prostredím a lepšie vyjadruje zmysel koncepcie ako také termíny ako „eko-osada“ alebo „rodové sídlisko“.

Svojou podstatou je koncepcia krajinnej vidieckej urbanizácie zameraná na vyriešenie biosféricko-sociálnej ekologickej krízy technokratickej civilizácie a to ako v globálnom meradle tak aj v meradle regiónov a štátov.

Hlavnou požiadavkou je, aby zaistila v nadväznosti pokolení obnovu biologického zdravia obyvateľstva schopného rozvíjať kultúru a súčasne boli zachované a rozvíjali sa „biocenózy“ v regiónoch kde je zamýšľané zriadenia infraštruktúry pre bývanie a hospodársku činnosť ľudí. To znamená, že musí krajinná vidiecka urbanizácia organicky kombinovať dva aspekty: biocenózne-ekologický (so zohľadnením hospodárskej činnosti) a sociokultúrny. Taká urbanizácia sa nemôže realizovať „sama o sebe“ tá vyžaduje organizáciu založenú na štátnom riadení v súlade s cyklom znázorneným na obrázku:

Vzájomná podmienenosť čiastkových riadiacich úloh v priebehu realizácie stabilného a bezpečného rozvoja.

Základom biocenóz na kontinentoch sú vodojemy : mokrade, potoky, rieky, rybníky atď. Zvláštnu úlohu v udržovaní vodnej rovnováhy“

Z hľadiska vodného režimu, zrážok a zásob pitnej vody je Slovensko ako „strecha strednej Európy“ na tom dobre (vody zo Slovenska odtekajú do dvoch morí). Vráťme sa však k praktickej stránke urbanizácie.

Spôsob obytnej zástavby ako je uvedené vyššie odráža krajinné podmienky, hospodársku činnosť a musí vytvárať priaznivé podmienky pre každodenný život obyvateľstva – na prácu, odpočinok i záujmovú činnosť. Bývanie na vidieku umožňuje výstavbu rodinných domov obklopených záhradami s oddychovou aj úžitkovou plochou. Samotná práca na záhrade prináša čerstvé potraviny na stôl, kladné zdravotné účinky a blahodarne pôsobí na psychiku. Dôležité je od mala zapájať do týchto činností deti, ktoré (väčšinou do puberty) vykonávajú prácu v záhrade a vo dvore po boku rodičov a súrodencov s veľkou radosťou. Od mala sa tak deťom vštepuje vzťah k prírode a k hodnotám.

Pri väčšej hustote obyvateľstva je potrebné aj na dedinách, prípadne v okrajových mestských častiach stavať bytové domy/ bloky. Vhodná je tzv. „stalinská architektúra“, keď domy majú dve najviac však štyri obytné podlažia, dom je postavený ako uzavretý celok so spoločným dvorom (átriom), so sadovými úpravami, ihriskom pre deti a stretávanie dospelých. Deti sa môžu na dvore bezpečne hrať bez toho aby sa museli rodičia o nich báť, socializujú sa, vytvárajú kolektívy a pri hre sa pripravujú na život. Dospelí majú priestor na rozpravy, bližšie spoznávanie a riešenie bežných otázok života. Súčasťou takýchto blokov je suterén, kde sú umiestnené spoločné pracovne a sušiarne (efektívnejšie a zdravšie ako v bytoch), miesto pre úschovu detských kočiek a bezmotorových prepravných prostriedkov. Dôležitá je spoločenská miestnosť na záujmovú činnosť a stretávanie sa zástupcov rodín. V bloku je obchod so všeobecným tovarom („večierka“) kde sa dá zabezpečiť čo v domácnosti pochybí. Prínosom sú priľahlé záhradkárske osady.

Dôležitý je jednoduchý a rýchly prístup do lesov, ktoré majú mimoriadne priaznivý účinok na imunitu a uzdravovanie po chorobe. Od obytného domu nemá byť do lesa ďalej ako pol hodiny pešej chôdze. Prístup do voľnej prírody nesmie byť ničím hatený, ľudia majú právo na priamy vstup do lesa a zber lesných plodov pre vlastnú spotrebu. Aj tu sa ukazuje aké je dôležité aby všetky pozemky boli v správe Občiny. Je len prirodzené že pri takomto užívaní lesov majú samotní ľudia najväčší záujem lesy chrániť a šetrne využívať.

Stále však ostanú ľudia, ktorí nemajú aktívny vzťah k domácim a záhradným prácam alebo sa rozhodli naplno venovať kultúrnej alebo vedeckej práci. V tom prípade sú potrebné hlavne v mestských centrách bytové domy ktoré obslúžia vysokú hustotu obyvateľstva a zaistia pre svojich obyvateľov primeraný komfort a komplexné služby. Takúto urbanizáciu však treba udržiavať len v nutnej miere, pretože pri problémoch komunálneho charakteru – poruchách energií a infraštruktúry sa mestá stávajú pre svojich obyvateľov „pascou“ s ohrozením života. KSB odhaľuje aj ďalšie negatívne dopady života v meste: „ ... mesto – jeho

technosféra a hustota obyvateľstva je veľmi silným patogénnym a mutagénnym faktorom, takže sa v ňom *reprodukcia biologicky zdravých pokolení stala prakticky nemožnou*“.

V konečnom dôsledku je dôležité aby ostala Rozmanitosť . (Podľa Prof. Petra Staněka je *diverzita* – rozmanitosť myslená biologicky - jedným z bezpečnostných protokolov Vesmíru). Je dobre ak si môže človek podľa svojho zamerania alebo profesie vybrať spôsob života a nájsť si životného partnera, ktorému tiež vyhovuje rovnaký spôsob života. W. Churchill povedal: „Napred my vytvárame architektúru a potom architektúra formuje nás“. Ako môžu vyrastať zdravé generácie v slumoch, favelách alebo aj niektorých cigánskych osadách. Tam kde sa nedá pestovať telesná čistota len ťažko môžeme očakávať čistotu mravnú. Ak človek nepozná nič iné, zvykne si, klesnú jeho nároky na seba a spoločnosť, nemá podmienky na vzdelávanie a jeho život smeruje k parazitizmu.

Významný vplyv na urbanizáciu má spôsob dopravnej obsluhy spoločnosti. Ľudské osídlenia vznikali väčšinou pri obchodných trasách či už to boli rieky alebo upravené cesty krajinou. Pre veľký objem osobnej alebo nákladnej dopravy sa rozvíjali napred koľajové systémy, neskôr s rozvojom automobilizmu cestné systémy a diaľnice. Dopravná infraštruktúra nepriaznivo pôsobí na krajinu záberom pôdy, znečisťovaním, hlukom a je energeticky náročná. Dá sa predpokladať, že v 21. storočí budú tieto druhy prepravy nahradzované nadzemnou infraštruktúrou, ktorá je už technicky zvládnutá a spomínané nepriaznivé vplyvy odstraňuje. Jedná sa o tzv. Strunové systémy dopravy ktoré umožnia efektívne prepojiť pomalšie mestské a medzimestské rýchlostné systémy. Infraštruktúra strunových systémov vytvorí predpoklady na líniovú zástavbu obytných štvrtí vidieckych rodinných domov alebo prímestských bytových blokov ako je spomínané vyššie. V hustejšie zastavaných územiach Slovenska už v súčasnosti nadväzujú obce a osady jedna za druhou. Takýto spôsob riešenia prepravy priaznivo podporí vývoj a spôsob života pospolitej spoločnosti.

Projekt univerzálnej integrovanej osobnej dopravy. Základom tohto systému je, ako je uvedené vyššie infraštruktúra strunových dopravných systémov, teda koľajová doprava nad terénom a technicky upravené osobné automobily. Môžu to byť autá so spaľovacím motorom, hybridy alebo elektromobily. Pre integrovanú dopravu sú optimálne jednoduché a ľahké elektromobily s malou batériou a dojazdom max. 50 km. Takéto batérie sa dajú nabíjať malým výkonom bez nutnosti budovania výkonnej elektrickej infraštruktúry, počas parkovania, cez deň fotovotickými panelmi a v noci z bežnej domácej elektrickej siete.

Prechod auta na koľajovú dopravu a z koľajovej dopravy sa vykoná na *nábehových staniach* (vo výške niekoľkých metrov v závislosti od terénu), ktoré môžu byť vo vzájomných vzdialenostiach 10 až 30 km, čo je akčný rádius elektromobilu. Je vyriešený bezpečný spôsob pripojenia automobilu na koľaje bez potreby zastavenia, stačí zníženie rýchlosti. Po pripojení čerpá elektromobil energiu z elektrickej trakcie a môže pokračovať vysokou rýchlosťou až do miesta odpojenia.

Takáto integrovaná osobná preprava úplne vylúči potrebu stavby a údržby drahých diaľnic pre potreby prepravy osobnými vozidlami. Preprava na strunovej trati je rýchlejšia, bezpečnejšia a o rád menej energeticky náročná ako jazda autom po diaľnici .

ZDRAVIE, Spôsob Života

Zdravie obyvateľstva je celospoločenská hodnota, preto základnú zdravotnú starostlivosť - urgentnú medicínu zabezpečuje spoločnosť na svoje náklady.

Každý člen spoločnosti je zodpovedný za vlastné zdravie. Úlohou spoločnosti je vytvoriť všetky podmienky aby zdravie bolo na prvom mieste.

Spoločnosť rozvíja a podporuje programy zvyšovania imunity obyvateľstva a stará sa o zdravú stravu z blízkych regiónov v zmysle zásady, že potraviny sú liekom.

Spoločnosť propaguje a podporuje zdravý spôsob života a vykonáva prevenciu proti užívaniu návykových látok.

Spoločnosť dbá na ochranu životného prostredia, znižovanie spotreby energií, ekologickú výrobu potravín a vecí životnej potreby.

Už od útleho veku sú to správne hygienické návyky v rodine, výber stravy a spôsob stravovania, pestovanie telesnej a duševnej čistoty a odolnosti. Dôležité je vytvárať možnosti pre šport a pohybové aktivity pre ľudí všetkých generácií namiesto pestovania tzv. „vrcholového športu“ ktorý v súčasnosti aj tak slúži hlavne na komerčné ciele a skôr speje k invalidite ako ku zdraviu. Najväčšiu liečivú silu má každý človek predovšetkým sám v sebe len ju ľudstvo zabudlo používať.

Na druhej strane treba rozvíjať celostnú medicínu, najdôležitejší sú praktický lekári v Občinách, ktorí sledujú a poznajú vývoj a rodinné zdravotné predpoklady celých generácií rodín. Nevyhnutné sú pravidelné Preventívne prehliadky.

Zdravie je taký psychický a fyzický stav organizmu, pri ktorom všetky jeho funkcie fungujú optimálne alebo tiež stav kompletnej fyzickej, duševnej a sociálnej pohody. Súčasná spoločnosť „vyrába klientov“ pre zdravotníctvo, ktoré tak funguje na princípe platených zdravotníckych služieb a tovarov farmaceutických firiem. Spravidlivá spoločnosť vychováva ľudí zdravých. Podľa výskumov má podstatný vplyv na zdravie a to až 80% Spôsob života, zvyšok je daný dedičnosťou, životným prostredím a zdravotnou starostlivosťou. Súčasné návody na Zdravý spôsob života sa sústreďujú na materiálne stránky života ako je pestrá strava a dostatok pohybu. Isteže aj to je dôležité, ale Spravidlivá spoločnosť umožní nielen fyzické podmienky ale aj duchovné podmienky pre Zdravý spôsob života, pretože tie sú v konečnom dôsledku dôležitejšie pri udržiavaní zdravia aj uzdravovaní po chorobe. Napríklad Majster Ján Maliarik odporúčal filozoficko - náboženský systém Mazdaznan, kde sa okrem vhodnej stravy ku dosiahnutiu telesného a duchovného zlepšenia človeka používa správna výchova (dokonca ešte pred narodením), umenie sebaovládania a systém správneho dýchania.

Zdravý spôsob života ponúka Slovenský VEDOMEČ Žiarislav vo forme Vedomeckej cesty. Tento spôsob života vychádza z Celostnosti prírodnej slovienskej duchovnej kultúry, založenej na rešpektovaní štyroch prírodných živlov, na spôsobe dýchania, rozjímaní, ale aj špecifických obradoch, spevoch a tancoch. K tomu patrí aj *Gazdovský* spôsob života, práca, zručnosť a ľudové umenie.

Zdravie obyvateľstva je zabezpečované na viacerých úrovniach od obcí až po špecializované zariadenia, ale predovšetkým zdravým životným štýlom a pestovaním imunity. Hlavným liečivom sú potraviny - správnejšie požíven - z blízkeho okolia dopestované prirodzeným spôsobom bez chemických a biologických látok. Dnes už na to existujú spôsoby či už v menšom rozsahu - permakultúry, v strednom rozsahu – napríklad agrokruhy ako z dielne Jána Šlinského alebo aj vo veľkom rozsahu ako pestovanie Živej pôdy bez orby napríklad v Agrodružstve v Prašiciach.

Na Slovensku je tradícia ktorá sa postupne obnovuje a to je bylinkárstvo ktoré má hlboké korene už vo vyššie spomínanom Vedomectve. Naše lúky sú pokryté liečivými bylinami, len sa ich naučiť využívať. Nie liečiť choroby ale chorobám predchádzať, nie liečiť ale uzdravovať. Napríklad aj slovenský med patrí medzi najkvalitnejšie medy a teda požívinu vo svete.

Drogy - Spoločnosť predchádza užívaniu návykových látok všetkých druhov ale aj tu je najdôležitejší život v telesnej, duchovnej a mravnej čistote.

Zdravému životnému prostrediu napomáha znižovanie spotreby energií, ekologická výroba potravín a vecí životnej potreby ktoré nie sú vyrábané pre zisk, len pre skutočnú potrebu.

BEZPEČNOSŤ, OBRANA

Mier a spokojný život obyvateľov je zaisťovaný pestovaním bratského spoluzitia s ostatnými, hlavne susedskými spoločenstvami.

Vzájomné vzťahy sú budované na dôvere a princípoch jednoty myšlienok, slov a činov, spolupráca je na základe vzájomne výhodných dohôd.

Obrana - Na úrovni obcí sú vykonávané dobrovoľné poriadkové služby.

Základný stupeň obrany – Domobrana je organizovaná na úrovni Žúp.

Občiny a Župy majú zavedené krízové plány civilnej obrany pre rôzne situácie, cvičené sú hasičské a záchranné zložky.

Od všetkých obyvateľov je vyžadovaný základný výcvik branných alebo zdravotníckych spôsobilostí podľa osobnostných predpokladov. Výcvik vedú profesionálni vojaci a zdravotníci, ktorí v prípade potreby obrannej a záchranné činnosti aj organizujú.

Dobre vycvičená a vybavená profesionálna armáda je zameraná na obranu územnej celistvosti Džžavy a kontrolu hraníc.

Najlepšou garanciou bezpečnosti je vzájomná komunikácia a spoznávanie sa, kultúrna a hospodárska spolupráca. V osobnom kontakte je možné pestovať vzájomnú dôveru a uistiť suseda o svojich dobrých úmysloch.

Napriek dobrej vôli prináša život nedorozumenia a vtedy je potrebné ukázať dobrú vôľu a v prvom rade použiť diplomaciu a dohodu. Keď to nejde je potrebné prejavovať pripravenosť na obranu a použitie silových prostriedkov. K tomu je potrebné mať na všetkých úrovniach spoločnosti vybudované prostriedky obrany ako je uvedené vyššie.

Armáda vyhľadáva a vychováva mladých obrancov vlasti, ktorí na to majú zvlášť dobré osobnostné predpoklady (podľa véd sú to tzv. kšatriovia ktorých je cca 0,9 %). Z tých sa stávajú profesionálni vojaci. Branná výchova mládeže zabezpečuje schopnosť obyvateľstva nastúpiť v prípade potreby na obranu krajiny alebo pomoc obyvateľstvu pri živelných pohromách.

Z vycvičených brancov sú udržiavané aktívne zálohy.

Pre ilustráciu praktického riešenia problematiky obrany uvádzame úryvok z pojednania vojenského odborníka a vlastenca Ing. Petra Šveca pri budovaní obranných zložiek:

„...Teraz je potrebné, aby sa tradicionalistická a racionálna časť spoločnosti hlboko a nezaújato zamyslela nad návrhom povinnej civilnej služby, ktorý určite vyvolá medzi extrémistickými anti-etatickými liberálmi zúrivosť. O to viac to tradicionalistov poteší. Prínosom je formovanie tradicionalistických, v istom zmysle pravicovo-konzervatívnych zámerov, hodnôt, postojov.

Pôjde o preformátovanie spoločnosti vo veku, keď sa ešte naši Jankovia dajú ohýbať. Takto preformátovaná mladá populácia bude mať menšiu tendenciu podliehať voľbe marketingových šarlatánskych produktov, hlásajúcich nenávisť k vlasti, vyhrážanie, vydieranie, teror, podporovaných podozrivými cudzími zdrojmi, do najvyšších štátnych funkcií. Výsledok? Zníženie **fatálneho** bezpečnostného **ohrozenia štátu**, teda štátnosti, suverenity, slobody, spomínaných v stredom riadku tabuľky ohrozenia štátu- ide o **infiltráciu protištátnikov do najvyšších funkcií štátu**:“

Typ ohrozenia	Jeho pravdepodobnosť	Čas výstrahy a prípravy	Vplyv na životné záujmy štátu	Akceptovateľné riziko
Asymetrické a nelineárne ohrozenia proti charakteru štátu a spoločnosti	Nepredvídateľná, v súčasnosti stredne vysoká, plazivo veľmi vysoká	V prípade infiltrácie kritickej masy aktérov prakticky žiadny	Veľmi vysoký: stav trvalého latentného strachu spoločnosti, mení podstatu štátu	Nízke: nutná zásadná zmena politickej odvahy a zodpovednosti

Záver

Táto Vízia by mala slúžiť ako inšpirácia pre ľudí dobrej vôle, ktorí nechcú prežiť zbytočný život ale chcú splniť svoju misiu na tomto pozemskom svete – pozdvihnúť úroveň POZNANIA a VYTVORIŤ trvalé hodnoty pre nasledujúce generácie. Konceptov ako vyskladať Spravodlivú spoločnosť môže byť mnoho. Dôležité je, že ten pohľad musí byť

ucelený a logický. Ak nebudeme uplatňovať niektorý z troch Mravných princípov systém sa zrúti. Ak vypustíme niektorý zo šiestich základných kameňov stavby – Základov Spravodlivej spoločnosti - systém sa zrúti tiež. Chceme žiť bezpečný a príjemný spôsob života 24 hodín denne, sedem dní v týždni, v spoločnosti ľudí s ktorými si rozumieme a dôverujeme im. Máme zaistenú bezpečnosť, základné životné potreby, tešíme sa zo svojich detí a nemáme obavu o svoju starobu.

Keďže nežijeme na osamelom ostrove je pravdepodobné, že sa v blízkej budúcnosti nepodarí vybudovať Spravodlivú spoločnosť. V konečnom dôsledku aby bola Spravodlivá spoločnosť stabilná, musí ju prijať – tak ako hovorí Majster Ján Maliarik – ľudstvo na celej Zemi. Možno je potrebné aby prišiel ešte väčší úpadok a chaos, potom nastane všeobecná katarzia, ľudstvu sa rozsvieti Svetlo Poznania a bude hľadať návod takýto alebo iný, ktorý mu pomôže vystavať nový poriadok.

Želáme celému Ľudstvu všetko dobré a MIEROVÉ NEBO NAD HLAVOU

Zdroje a dostupné internetové stránky:

- Cvengroš Oskár: Tajné dejiny Slovenov a Uhorska
- Danilov, Baranov (a iní): Kopné právo;
https://www.youtube.com/channel/UCLo6zksJArSvrz7Q_Pb_1Vg
- Fresco Jacque: Projekt Venus: <https://www.youtube.com/watch?v=gT536S-ggis>
- Chmelár Eduard r: Rekonštrukcia slovenských dejín
- Kaddafi Muammar: Zelená kniha
- Kolektív autorov VP ZSSR: Koncepcia spoločnej bezpečnosti, Dostatočne Všeobecná Teória Riadenia; <http://leva-net.webnode.cz/>
- Maliarik Ján: Celo-Zemský Univerzálny Štát, Únia Slovensko-Poľsko-Česká;
<https://drzava-slovensko.sk/category/sny-a-vizie/jan-maliarik/>
- Michálek Juraj: Činná kompetencia; <https://www.bitchute.com/video/u0FEFbXNs0Ei/>
- Michelko Roman: Alternatívne politické systémy
- Páleš Emil: Angeológia, prednášky, videá : <https://sophia.sk>
- Perný Lukáš: Utopisti
- Popp Andreas a Rico Albrecht: Plán B ; <https://rumble.com/v1op7zn-pln-b-revoluce-systmu-pro-skutenou-reorganizaci.html>
- Sabo Eduard: Občinnové právo; www.kniharodu.sk
- Sapeta Jiří: E – Koruna; <https://e-koruna.com/> ;
- Steiner Rudolf: Trojčlenný sociálny organizmus
- Šifrin Jiří: Bůh synergie
- Šuchter Stanislav: Demokracia nahlas
- Telling Michael : Prispievania – UBUNTU;
<https://www.youtube.com/watch?v=feWGYKjgf5c>
- Unitsky (A. Э. Юнуцкый): Strunové dopravné systémy; <https://skywayprojekt.sk/>
- Vidovan Peter: Lenin a 21 storočie
- Záznak z Wörglu; <https://www.youtube.com/watch?v=MakwsQAeyBI>

Príloha č.1

VÝBER ZÁSTUPCOV ĽUDU DO ORGÁNOV SAMOSPRÁVY A ZODPOVEDNÝCH PRACOVNÍKOV VEREJNEJ SPRÁVY

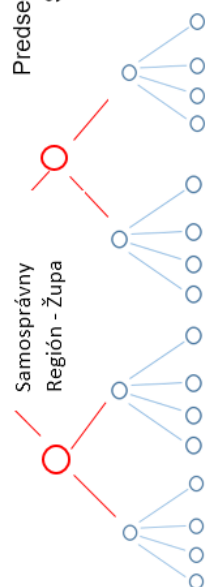
Názvy miestnych útvarov, zástupcov a funkcií sa môžu stanoviť inak.

SAMOSPRÁVA

Zástupcovia ľudu/ Čestné, neplatené funkcie

Určujú smery rozvoja, rozhodujú, kontrolujú verejnú správu

Úroveň DRŽAVY Predseda Snemu Državy

V prípade potreby môžu jednotlivé úrovne samosprávy vytvárať medziregionálne združenia na koordináciu činností.

Výber zástupcov do samosprávy : Na všetkých úrovniach prebieha výber ľudí „Spomedzi seba“ jednomyseľnou zhodou, na základe osobného poznania a dôvery. Poznanie a dôvera sa vytvárajú dlhší čas spoločným životom alebo spoločnou prácou

Výber pracovníkov do funkcií verejnej správy: Výber sa vykonáva systémom „Činnej kompetencie“ (v pracovnom poriadku).

Uchádzači o funkciu predložia verejnosti predstavu o výkone funkcie. Vykona sa verejné vypočutie s otázkami verejnosti, čím vznikne kvalifikovaný predpoklad o kompetencii uchádzačov. Výberu sa zúčastnia samotní uchádzači pretože problematike najlepšie rozumejú a prejavili osobnú snahu funkciu zastávať. Vyberajúci odovzdajú hlas (mimo seba) jednému alebo viacerým uchádzačom. Vybratý je uchádzač s najväčším počtom hlasov. Pri rovnosti hlasov sa berie do úvahy váhový koeficient vyberajúcich uchádzačov podľa ich umiestnenia v prvom kole.

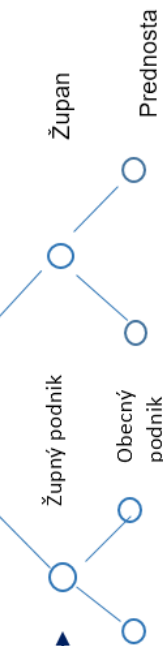
Funkcionára verejnej správy môže príslušná úroveň samosprávy odvolať ale obsadenie miesta je v pracovnom poriadku organizácie.

VEREJNÁ SPRÁVA

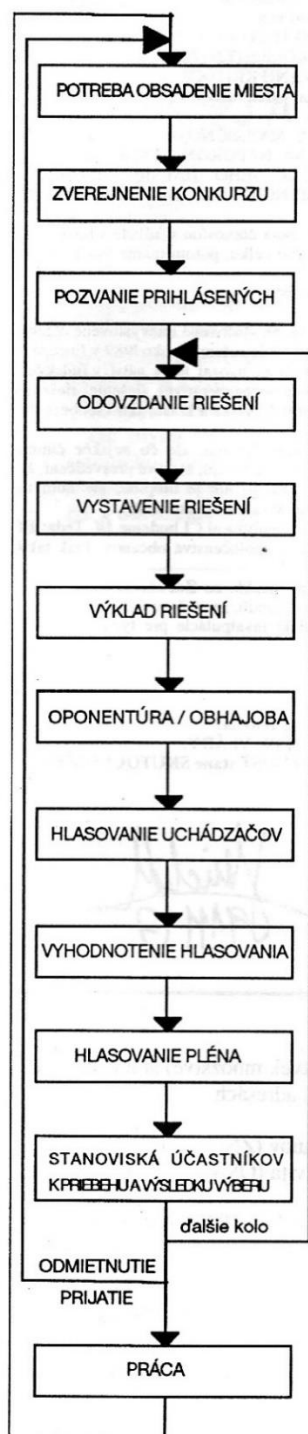
Profesionálni, platení pracovníci, odborne pripravovaní

Navrhujú odborné riešenia a zabezpečujú ich vykonanie

Úroveň DRŽAVY Správa Državy (Vláda) / Palatín

Algoritmus sociálneho samovýberu na princípe kvalifikácie činom a z toho vyplývajúcej činnej kompetencie jeho zásady:

rozhoduje vedenie na základe nových potrieb alebo nefunkčnosti doterajších pracovníkov či riešení

všeobecné zadanie úlohy a charakteru konkurzu s požiadavkami na výkony a produkty (nie dokumenty)

spolu s podrobným zadáním úlohy a podrobným harmonogramom konkurzného pokračovania

forma nesmie byť absolútnou prekážkou prijatia: rozhoduje len miesto a čas odovzdania

tak, aby si ich mohli preštudovať najprv zástupcovia vedenia, potom uchádzači a napokon verejnosť

podľa záväznej osnovy vystavenej pred začiatkom výkladov // vo vopred určenom časovom limite // v prítomnosti účastníkov

otázky, pripomienky (a odpovede na ne): najprv medzi uchádzačmi, potom zástupcov vedenia k uchádzačom, napokon pléna k uchádzačom príp. k zástupcom vedenia

súčasným zverejnením rozdelenia hlasov (ihneď po ukončení opONENTÚRY, obhajoby) na vopred pripravenom formulári

podľa priloženého príkladu na verejne viditeľnom mieste urobia zástupcovia vedenia (môže byť počas prestávky)

v prípade rovnosti výsledkov hlasovania uchádzačov: počíta sa jednoduchý rozdiel medzi hlasmi "pre" a "proti"

podľa pokynov zástupcov vedenia, ktorí majú právo veta: v prípade odmietnutia môžu vypísať nový konkurz

v prípade viacokolového výberu zástupca vedenia upresní zadanie pre ďalšie kolo

v termínoch a za podmienok určených v rámci konkurzu prebieha kontrola s možnosťou zasahovania na princípe a podľa zásad tohoto "Algoritmu..."

PRÁVA	ÚČASTNÍCI	POVINNOSTI
podľa svojich vnútorných pravidiel rozhoduje v konečnej inštancii o povinnosti odpovedať na zadané otázky a pripomienky a tiež o prijatí či neprijatí výsledku výberu ako celku (nie časť)	ZÁSTUPCOVIA VEDENIA (ZV)	garantuje všestranné zabezpečenie optimálneho priebehu výberu v súlade s princípom a zásadami "Algoritmu..." pričom svoje rozhodnutia verejne zdôvodňuje
byť prizvaný k výberom, ktoré sa ho dotýkajú // vyjadriť svoje otázky a pripomienky k riešeniam // zúčastniť sa doplnkového hlasovania (podľa svojho rozhodnutia verejným alebo tajným spôsobom)	PLÉNUM (P)	akceptovať pokyny ZV pokiaľ sú v súlade s "Algoritmom..." a tak spoluplytvárať podmienky optimálneho priebehu výberu
byť pozvaný // vystavovať // urobiť výklad svojho riešenia // klásť otázky a pripomienky k riešeniam ako aj výberu celému // neodpovedať na otázky z P // rozdeliť určený počet hlasov medzi U	UCHÁDZAČI (U)	v určenom čase a priestore sa prihlásiť // odovzdať svoje riešenie // odpovedať na otázky a pripomienky od U a ZV a tiež tie z P, ktoré určí ZV // svoje stanoviská verejne zdôvodňovať

ROZDELENIE A VYHODNOTENIE HLASOV

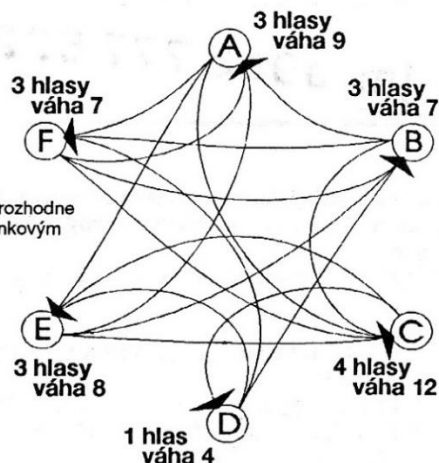
na príklade výberu štyroch zo šiestich uchádzačov

Uchádzač môže (no nemusí) rozdeliť toľko hlasov, koľko miest je predmetom obsadenia tak, že každému uchádzačovi (okrem seba) môže (no nemusí) dať jeden hlas. Hlas každého uchádzača má váhu rovnajúcu sa počtu hlasov, ktoré dostal od ostatných uchádzačov.

PORADIE:

1. C
2. A
3. E
4. B F
5. D

medzi B a F rozhodne plénum doplnkovým hlasovaním

napríklad:	pre	proti	rozdiel	výsledok:
B	20	100	-80	F postupuje
F	10	10	0	spolu s C A E